

സമുദായമിത്രം

ഗ്രന്ഥകർതാവ്:

മി. അവിഷ്ണിക്കുട്ട് & പുരോഹിതജി. മി. കുറുപ്പൻ

27
38531

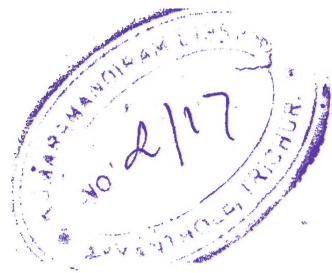
പദ്യകാവ്യചിത്രം

ഭാരതസംസ്കൃതകവിപ്പദ

പദ്യകാവ്യചിത്രം
ഭാരതസംസ്കൃതകവിപ്പദ
കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി

ശബരഗ്രാമപഞ്ചായത്ത്

സമുദായ മിത്രം

ഗ്രന്ഥകർത്താവ്:

പി. അപ്പിഞ്ഞിക്കാട്ട് പദോസ്തദേതിപ്പിപ്പാട്

അക്കാദമി

പ്രസാധകൻ:

പാറയിൽ രാമൻനമ്പൂതിരി
(യോഗക്ഷേമമായ പശാലാ സിക്വറി)

തൃശ്ശിവപേരൂർ

അക്കാദമി പ്രസിദ്ധീകരണം കമ്പനിയിൽ അച്ചടിച്ചത്.

1095

[ധില 4 ഞ.

27/11/2017
പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു
അപ്പിഞ്ഞിക്കാട്ട് പദോസ്തദേതിപ്പിപ്പാട്

പ്രസ്താവന.

അപരിചിതനായൊരു മനുഷ്യനായി ഇടപെടുന്നതിനു പരിചിതനായ ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥൻ പരിചയപ്പെടുത്തിട്ടുവേണമെന്നുള്ള നിബ്ബന്ധം നാട്ടുകാർക്കില്ല. അങ്ങനെയൊരു നടപടി ഈയിടെയിൽ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ, അവിടത്തുകാർ ഭവദാസൻഭട്ടതിരിപ്പാട്ടന് നന്മുതിരിമുദായം അപരിചിതനോ, ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ പരിചയപ്പെടുത്തുവാൻ തക്കവണ്ണം അധികപരിചിതനോ അല്ല. നന്മുതിരിസമുദായത്തെപ്പറ്റി വ്യക്തമായ പ്രബന്ധങ്ങൾ പ്രസ്താവനയെഴുതാൻ എന്നിങ്ങനെയൊരു കാര്യം അർത്ഥം അറിയുന്നതെന്നു ഞാൻ അദ്ദേഹം സംശയിച്ചു. ഭട്ടതിരിപ്പാട്ടന് എന്തോടാവശ്യപ്പെടുന്നതുതന്നെ എന്റെ അർത്ഥം മതിയായ തെളിവുവെന്നു സമാധാനിച്ച് നന്മുതിരിസമുദായത്തെപ്പറ്റി പ്രത്യേകമായി രണ്ടു വാക്കു പറയാനുള്ള സംഭരണത്തിൽ ഞാൻ ഇതിന്നൊരുങ്ങിയതാണ്.

നന്മുതിരിസമുദായത്തെപ്പറ്റി എനിക്കുള്ള അറിവ് എത്രയോ ശിഥിലമാകുന്നു. എന്നാൽ ഉള്ളടത്തോളം അറിവു കേട്ടറിവോ പുസ്തകം വായിച്ചറിവോ 'സങ്കീർണ്ണ'പരിചയമോ അല്ല. പതിന

ബു കൊല്ലക്കാലമായി ഒരു പരദേശബ്രാഹ്മണൻ പാടത്തോടത്തോളം അടുത്തു പെരുമാറി നമ്പൂതിരിമാരുടെ സ്വഭാവവും മനോഹതിയും അറിവാൻ ഞാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ ശ്രമത്തിന്റെ ഫലമായി അവരുടെ ഉൽകൃഷ്ടഗുണങ്ങളിൽ വളരെ ബഹുമാനവും തല്പാലാസ്ഥിതിയിൽ അല്പം അ

പ്രവേശനം സമ്പാദിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൽ അതിശയം

ത്രയിൽ ഇതരസമുദായങ്ങളെക്കാൾ ഇപ്പോഴും വർദ്ധിച്ചു. അധികം ക്ലേശിക്കുന്നുണ്ടെന്നു വിചാരിച്ചപ്പോൾ അനന്തവിഷ്ണുവിൽ. അവരിൽ ലയിച്ചുകിടന്ന മഹത്തായ ശക്തിയെ അറിഞ്ഞുപയോഗിച്ചപ്പോൾ ഏതെല്ലാം സാധിക്കാമായിരുന്നു വിചാരിച്ചാണ് ഞാൻ അനന്തവിഷ്ണുവിൽ. അതുകൊണ്ട് ഈ നിലയിൽ തന്നെ കൈക്കൊള്ളാൻ കഴിഞ്ഞാൽ അവർ ശോച്യാവസ്ഥയിലകപ്പെട്ടേക്കുമെന്നുള്ള ഭയം എനിക്കില്ലെന്നില്ല.

സമുദായസംബന്ധമായി അനേകം കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. ഭട്ടതിരിപ്പാട്ടിലെ ഈ പ്രവൃത്തികൾ ചില ഗുഹകാര്യങ്ങളെ മാത്രം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. എല്ലാ കാര്യങ്ങൾ ഗുഹത്തിൽനിന്നു തുടങ്ങുന്നതാണ്. അധികം പണം. അതുകൊണ്ടു ഗുഹജീവിതത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഈ വിഷയങ്ങൾ പ്രത്യേകിച്ചും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുമാണ്.

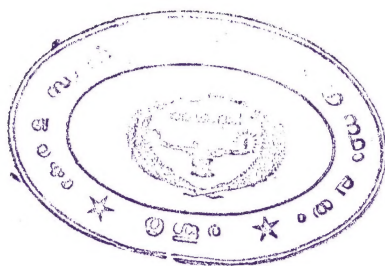
അടുത്ത കാലത്തിൽ ചെറുപ്പക്കാരായ നമ്പൂതിരിമാരുടെ ഇടയിൽ കേൾച്ചു രം ഇളക്കവും കറുത്തു. വളരെക്കാലത്തെ ഉറക്കത്തിൽനിന്നുണർന്നു നടന്നുതുടങ്ങുമ്പോൾ കണ്ണാച്ചിട്ടല്ലെ നടക്കുന്നതെന്ന് കാക്കാഞ്ഞാൽ തട്ടിത്തടഞ്ഞു താഴത്തു വീഴും. അതു കൂടാതെ കഴിപ്പാൻ പേടും മുന്നറിവു കൊടുപ്പാൻ ഇമ്മാതിരി പുസ്തകങ്ങൾ ഉപകരിക്കുമെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. അതുതന്നെയാണ് ഞാൻ ഇതിന്നു പ്രസ്താവനയെഴുതുവാനുള്ള മുഖ്യ കാരണവും.

ഭൃശ്ശിവപേരൂർ.

95 ധനു 10-ാംനു-

പി. എസ്. അനന്തനാരായണശാസ്ത്രി.

വിഷയാനുക്രമണിക

നമ്പർ	വിഷയം	ഭാഗം
1.	നയൂതിരിമാരുടെ ജീവിതസമ്പ്രദായം	1—34
2.	ആചാരനിഷ്ഠയും ആശോക്രമവും	35—42
3.	അതിഥിസൽക്കാരം	42—50
4.	അനൗദ്യോഗികങ്ങളും കിടാങ്ങളും	
	യു. അനൗദ്യോഗികം	50—59

സമുദായമിത്രം.

൧. നമ്പൂതിരിമാരുടെ ജീവിതസമ്പ്രദായം.

പുതുച്ചേരിത്രം.

നമ്പൂതിരിമാരുടെ ഇപ്പോഴത്തെ ജീവിതസമ്പ്രദായം എന്താണെന്നും, അതിൽ വല്ല നൂതനകുളമുണ്ടോ എന്നും, ഉണ്ടെങ്കിൽ അതിന്റെ നിവൃത്തിമാർഗ്ഗം എന്താണെന്നും മറ്റുമാണ് ഇവിടെ ആലോചിച്ചിരുന്നതെന്ന്. എന്നാൽ അതിന്നുമുമ്പ് അവരുടെ പുരാതനമായ — എന്നു വെച്ചാൽ മലയാളത്തിൽ ഏതാണ്ടു ബ്രിഷ്ഠഭരണം തുടങ്ങുന്നതുവരെയുള്ള കാലത്തെ ജീവിതസമ്പ്രദായം എന്തായിരുന്നു എന്നറിയുന്നത് ആവശ്യമാകയാൽ അതിനെക്കുറിച്ച് ആദ്യമായി കുറഞ്ഞൊന്നു പ്രസ്താവിക്കാം. നമ്പൂതിരിമാർ ഒരുകാലത്തു കേരളത്തിൽ ഇതരസമുദായക്കാരെക്കാൾ ഏല്പാറുകൊണ്ടും ഉന്നതസ്ഥിതിയെ പ്രാപിച്ചിരുന്നു എന്നുള്ളതുണ്ടും പരക്കെ നമ്മതിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമാണല്ലോ. ബുദ്ധിശക്തി, പഠിപ്പു, സ്വഭാവവിശേഷം മുതലായ ഗുണങ്ങളാൽ ഇന്ത്യയിൽ മറ്റു ബ്രാഹ്മണക്കു

ണ്ടായിരുന്ന സ്ഥാനം കേരളത്തെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം മുഴുവൻ നമ്പൂതിരിമാരാണ് വഹിച്ചിരുന്നതെന്നു പറയാം. എന്നാൽ പരദേശബ്രാഹ്മണരെപ്പോലെ കേവലം വൈദികന്മാരുടെ നില മാത്രമല്ല അവർക്കിവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നള്ള കേരളത്തിലെ ഭൂമിയുടസ്സന്മാർ മിക്കവാറും നമ്പൂതിരിമാരായിരുന്നതിന്നുപുറമെ രാജ്യരക്ഷ, ഭടപ്പുത്തി, വീതി ന്യായപരിപാലനം എന്നീ രാജ്യകാര്യങ്ങളിലും അവർ ധാരാളം ഏർപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇന്നു രാജ്യതന്ത്രത്തിൽ മുഖിട്ടുനില്ക്കുന്ന പാശ്ചാത്യരാജ്യക്കാരെക്കൂടി വിന്യയിപ്പിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ ജനാധിപത്യഭരണത്തെ ഏറ്റവും പരിഷ്കൃതരീതിയിൽ എത്രയും ഹ്രസ്വമുണ്ടു മുൻപുതന്നെ നമ്പൂതിരിമാർ സ്വതന്ത്രമായി കേരളത്തിൽ നടത്തിയിരുന്നു എന്നുള്ള ഒരൊരം സംഗതിതന്നെ അവരുടെ ലൗകികപരിഷ്കാരത്തെ ധാരാളം തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്. മുരുകിപ്പായുന്നതായാൽ ലൗകികമായും, വൈദികമായുമുള്ള എല്ലാ വിഷയങ്ങളിലും അവർ മലയാളത്തിൽ മറ്റൊരാൾ സമുദായക്കാരുടേയും ഉപദേശാക്കന്മാരും നേതാക്കന്മാരുമായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ മതിയാകും.

പുരാതനകാലത്തെ ജീവിതസമ്പ്രദായം.

എന്നാൽ അവരുടെ ജീവിതത്തിന്റെ പരമോദ്ദേശ്യം ഒരിക്കലും ഐഹികമായിരുന്നില്ല; പാ

രക്രികന്തന്നെയായിരുന്നു. ആ ഒരു കാര്യം സാധി
ക്കുവാൻവേണ്ടി മാത്രം അവരിൽ ഏതാനും ചിലർ
മേൽപറഞ്ഞ ലൗകികകാര്യങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരു
ന്നു എന്നു വിചാരിപ്പാനേ തരമുള്ളൂ. ആത്മീയമാ
യ ഉദ്ദേശത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കിയാണ് അവരുടെ പൊ
തുവില്പുള്ള ജീവിതസമ്പ്രദായത്തെയെല്ലാം വ്യവ
സ്ഥപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. ഈ ഒരു സംഗതി വിശദമാക്കു
ന്നതിന്നു പൂരതനകാലംമുൻപേ അവർ അനുഷ്ഠി
ച്ചുപോരുന്ന ആചാരനടപടികളെ ഒന്നെടുത്തു വി
വരിക്കുന്നത് ഈ പ്രകൃതത്തിൽ ഒരിക്കലും അനാവ
ശ്യമായി വരില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ശുചിത്വം,
വൈദികവൃത്തി, വിദ്യാഭ്യാസം കുടുംബജീവിതം,
സമുദായസ്ഥിതി, അന്യ സമുദായക്കാരായുള്ള ഇ
രിപ്പ്, ആചാരപരിഷ്കാരം എന്നിങ്ങനെ ഏതാനും
ചില സംഗതികളെയാണ് ഇവിടെ വിവരിക്കാൻ
പോകുന്നത്.

ശുചിത്വം

ശുചിത്വത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ മലയാളി
കൾ പരദേശികളേക്കാൾ വളരെ അധികം നിഷ്ഠ
ഷയുള്ളവരാണെന്ന് അഭിമാനിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആ
അഭിമാനത്തിന്നു പ്രഥമാവകാശികൾ. നമ്പൂതിരി
മാരാണെന്നു പറയാം. അവർ ഇതിനെ ആദരാ
ഗ്രഹണാർത്ഥത്തിൽ ഒന്നായി കരുതിയിരുന്നതി
ന്നു പൂരമെ വൈദികവൃത്തിയുടെ കരംഗമായിട്ടുള്ള

ടി ഗണിച്ചിരുന്നു. ദേഹം, വസ്ത്രം, ഭക്ഷണം, ശരീരം എന്നീ ഏല്പം വിഷയങ്ങളിലും അവർ ശുചിത്വം പ്രത്യേകം ദീക്ഷിച്ചിരുന്നു. കാലത്തോളം നേരം മലമുത്രവിസർജ്ജനം ചെയ്ത പല്ലുതേച്ചു മന്ത്രത്തോടുകൂടി സ്നാനം ചെയ്ത ദേഹശുദ്ധി വരുത്തിയതിന്നു ശേഷമല്ലാതെ യാതൊന്നും ഭക്ഷിച്ചാൻ പാടില്ലെന്നാണ് അവരുടെ ഇടയിലുള്ള ഒന്നാമത്തെ ആചാരനിർബ്ബന്ധം. കരിപ്പനായാൽ സ്വച്ഛ ജലമുള്ള ഒരു കുളം, അല്ലെങ്കിൽ പുഴ, മലമുത്രവിസർജ്ജനത്തിന്നു പ്രത്യേകമായുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ എന്നിവയെ ശുചീകരണത്തിന്നു വേണ്ട സകല സൗകര്യങ്ങളും അവിടെ അടുത്തുണ്ടായിരിക്കും. തൊട്ടാൽ കുളി, തീണ്ടിക്കുളി, മുങ്ങിക്കുളി, കുളിയംശുദ്ധം, എടുശുദ്ധം, വഴുശുദ്ധം എന്നീ മലയാളാചാരങ്ങളെല്ലാം നമ്പൂതിരിമാരുടെ ശുചിത്വത്തിലുള്ള നിഷ്ഠയയിൽനിന്നുണ്ടായിട്ടുള്ളതാണെന്നു വിചാരിക്കണം. കരിക്കൽ ഉപയോഗിച്ചു വസ്ത്രത്തെ അലക്കി ശുദ്ധമാക്കിയൊ നമ്പൂ ചളികളെത്തു വെളുപ്പിച്ചൊ അല്ലാതെ രണ്ടാമതു ഉപയോഗിച്ചിരുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, സ്വീകിക്കുവോലും ചെയ്തിരുന്നില്ല. വസ്ത്രത്തിന്റെ വലുതിലോ മോടിയിലോ അല്ല അവർ ശ്രദ്ധചെലുത്തുന്നത്; ശുദ്ധിയിൽ മാത്രമാണ്. വരുത്തിരുത്താകാണ്ടുള്ള ഉടുപ്പ് ഉപയോഗിച്ചുവരുന്ന മലയാളികളുടെ വസ്ത്രധാരണസ

സുദായം ഇവരുടെ ഉദ്ദേശത്തിന്നു വളരെ യോജിപ്പിച്ചിരുന്നു എന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

ഭക്ഷണകാര്യത്തിൽ നമ്പൂതിരിമാരെപ്പോലെ ശുചിത്വം നോക്കുന്നവർ വേറെ ഉണ്ടോ എന്നു തന്നെ വളരെ സംശയമാണ്. അപ്പപ്പാറ പാകം ചെയ്ത സാധനങ്ങളെ മാത്രമേ അവർ ഭക്ഷിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. വെള്ളച്ചാറ്, പൊതിച്ചാറ് മുതലായ പഴകിയ സാധനങ്ങളൊന്നും അവർ ഉപയോഗിക്കാറില്ല. ഉപസ്താണംകൊണ്ട് (നെയ്യുകൊണ്ട്) അന്നശുദ്ധി വരുത്തിയേ അവർ ഭക്ഷിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. മദ്യമാംസാദികൾ തീരെ നിഷിദ്ധങ്ങളാണ്. സത്വഗുണപ്രധാനങ്ങളായ സസ്യങ്ങളാണ് അവരുടെ ആഹാരസാധനങ്ങൾ. അപൂർവ്വമായ സമയത്തും മിതമായ രീതിയിലുമായിരുന്നു അവരുടെ ആഹാരസമ്പ്രദായമെന്നുകൂടി ഈ അവസരത്തിൽ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. വെക്കുന്ന ആൾ, വിളമ്പുന്ന ആൾ, പാകം ചെയ്യുന്ന പാത്രം, ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലം, ഉണ്ണുവാനുള്ള ഇല എന്നീ വിഷയങ്ങളിൽകൂടി അവർ ശുചിത്വം കലശലായി പീക്ഷിച്ചിരുന്നു എന്നറിയുമ്പോൾ തന്നെ അപ്പുക്ക് ഈ കാര്യത്തിൽ എത്രമാത്രം നിഷ്പക്ഷ്യയുണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളത് കരുവിധം മനസ്സിലാക്കാം. ഗൃഹശുചീകരണത്തിലും അവർ ഒട്ടും അശ്രദ്ധ കാണിച്ചിരുന്നില്ല. ദിവസേന കാലത്തും, ഉച്ചയ്ക്കും, സന്ധ്യ

ജ്ഞം അടിച്ചുതളി വേണമെന്നാണ് നിശ്ചയം. ചാ
 ന്നകം കലക്കി നിചം തേക്കുക; മാറും അടിച്ചുതളി
 ക്കുക; ചുരം, വാതിലുകൾ, പടികൾ എന്നിവ
 യെ കൂടക്കൂടെ തേച്ചു വെടിപ്പാക്കുക; കിണ്ണം, കി
 ണ്ടി, കരണി മുതലായ ഗൃഹോപകരണങ്ങളെ വെ
 ണ്ണീറ്റുകൊണ്ടും മണ്ണുകൊണ്ടും മാറും നല്ലവണ്ണം
 തേച്ചു ശുചിയാക്കുക; എന്നിങ്ങിനെ ഗൃഹത്തെപ്പറ്റി
 ബന്ധിച്ച എല്ലാ സംഗതികളിലും അവർ ശുചി
 ത്വം വളരെ ഭീഷിച്ചിരുന്നു. ഇതിന്റെ പുറമെ
 മതാചാരങ്ങളിൽ പെട്ട ഭസ്മം, ചന്ദനം, പൂവ് ധൂ
 പക്കൂട്ട്, ഹോമം മുതലായവയും ഇല്ലങ്ങളിലെ ശു
 ഭിന്ധെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിന്നു വളരെ സഹായിച്ചിട്ടു
 ണ്ടായിരിക്കുമെന്നതിന്നു സംശയമില്ല. ആകപ്പാ
 ടെ ഈ വക നിഷ്കർഷ നിമിത്തം നമ്പൂതിരിമാരുടെ
 ആരോഗ്യംക്കു ഏതായാ തൃപ്തികരമായിരുന്നു എ
 ന്നുള്ളത് എല്ലാവരും കരുതാതെ സമ്മതിക്കുന്നതാ
 ണ്. എന്നല്ല ഇന്നും നമ്പൂതിരിസമുദായത്തിൽ
 മാറ്റു സമുദായങ്ങളിലേക്കാൾ വസ്ത്രം, ചിപ്പുചിപ്പി,
 പനി, മുതലായ സാംക്രമികരോഗങ്ങൾക്കും, ചിര
 ങ്ങ-ചൊരി മുതലായ ചില്ലറ ദിനങ്ങൾക്കും വള
 രെ കറവുണ്ടെന്നു പറയുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു വണ്ട
 ത്തെ ഈയൊരേപ്പാടിന്റെ ഫലമാണെന്നുള്ളതി
 ന്നു യാതൊരു സംശയവുമില്ല.

വൈദികവൃത്തി.

എന്നാൽ അവർ ഈ ബാഹ്യശൗചംകൊ

ഞ്ഞ മാത്രം തൃപ്തിപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ആന്തരശുദ്ധി
 യാണ് അധികം പ്രധാനമായി കരുതിയിരുന്നതെ
 ന് അവർ ആചരിച്ചും അനുഷ്ഠിച്ചും പോരുന്ന
 ഷോധശക്തിയകൾ, സന്യാസനും, പഞ്ചയജ്ഞം
 മുതലായ വൈദികധർമ്മങ്ങളിൽനിന്നു ധാരാളം
 വെളിവാകുന്നതാണ്. ഇവരിൽ പലരും ജ്ഞാനം,
 ഭക്തി, കർമ്മം എന്നിങ്ങിനെയുള്ള മുക്തിമാർഗ്ഗങ്ങ
 ലിൽ ഓരോന്നിന്റെ പ്രമാണമാക്കി വെച്ചിരുന്നു
 എങ്കിലും പരക്കെ അപരിചാര്യമായി സ്വീകരി
 ച്ചിരുന്നതു കർമ്മകാണ്ഡത്തെയും അതിൽ തന്നെ
 നിഷ്കാമകർമ്മത്തെയുമാണെന്നു പറയാം. കേവല
 സൂതിരികളു വെളുപ്പാൻകാലത്തേഴുന്നൊരാൾ പ്രാ
 തഃസ്നാനം, സന്യാസനും, ആദിത്യനമസ്കാരം,
 സ്വാദ്ധ്യായം അല്ലെങ്കിൽ ബ്രഹ്മയജ്ഞം, മാധ്യം
 ഹ്നികം മുതലായ നിത്യകർമ്മങ്ങളെക്കൊണ്ടുതന്നെ
 ഏകദേശം പകൽ പന്ത്രണ്ടു മണിവരെ സമയം
 കഴിക്കേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. അതിന്റെ ശേ
 ഷം അതിഥികളുണ്ടെങ്കിൽ അവരെ ഉദ്ദിയത്തിന്നു
 ശേഷം താൻ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നു. അതു കഴി
 ഞ്ഞാൽ പിന്നെയും അവർ വിശ്രമമില്ല. അദ്ധ്യ
 യനം, അദ്ധ്യാപനം, ഗ്രന്ഥനിർമ്മാണം മുതലായ
 സദാചര്യങ്ങളെക്കൊണ്ടാണ് അവരുടെ പിന്നെ
 ത്തെ കാലയാപനം. സന്ധ്യയോകമ്പോഴുള്ള പരി
 നെയും കളിക്കും തേവാരത്തിനുമുള്ള സമയമായി

കുഴിയും. ഇങ്ങിനെ നോക്കിയാൽ ഇവർക്കു വൈദികവൃത്തിയാഴിച്ചു മറ്റു ലൗകികകാര്യങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുവാനുള്ള സമയം വളരെ കാവാനെന്നു കാണാവുന്നതാണ്. കർമ്മത്തിലുള്ള വൈകല്യത്തെ ഭയപ്പെട്ട ഭഗവാനുതരയാത്രക്കുടി ഇവർ നിഷിദ്ധമായിട്ടാണു വെച്ചിട്ടുള്ളത്. നന്മുതിരിമാരുടെ വാസസ്ഥലങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്നത് ഏകോപിച്ചു ഗ്രാമസമ്പ്രദായത്തിലൊ മറ്റൊരു അല്ലാതെ അവർക്കു വെട്ടു വേർതിരിഞ്ഞായിരുന്നതിനാൽ അതും അവരുടെ ശുചിത്വത്തിനും വൈദികവൃത്തിക്കും വളരെ അനുകൂലമായിരുന്നിരിക്കണമെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല. ഈ വിധം ലൗകികസുഖങ്ങളെല്ലാമുപേക്ഷിച്ചു വൈദികവൃത്തിയെത്തന്നെ പരമപുരുഷാത്മമായി വിചാരിച്ചും, അനുഷ്ഠിച്ചും പോരുന്ന ഒരു സമുദായത്തിന്റെ പരിശുദ്ധി, ശാന്തത, ക്ഷമ, സ്വാതന്ത്ര്യം മുതലായ ഗുണങ്ങൾ ഏതു നിലയിലായിരിക്കുമെന്ന് എല്ലാവർക്കു കരുവിധം ഉറപ്പിക്കാമല്ലോ.

വിദ്യാഭ്യാസം.

വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിലും നന്മുതിരിമാർ കാണിച്ചിരുന്ന ശ്രദ്ധ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്. ഏകദേശം നാലു വയസ്സായാൽ ഒരു ശതശതമാനം വെച്ചു തങ്ങളുടെ ഉണ്ണികൾക്കും പെൺകുട്ടികൾക്കും ഒരുപോലെ ഏഴുത്ത്, കണക്കു,

വായന മുതലായ പ്രാഥമികപാഠങ്ങളെല്ലാം പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ വെൺകിടാങ്ങൾക്ക് ഇതിലധികമായി വലിയ വിദ്യാഭ്യാസമെന്നും കൊടുത്തിരുന്നു എന്നു തോന്നുന്നില്ല. അവരെ ശുശ്രൂഷ, പാചകവൃത്തി, ഗൃഹഭരണം മുതലായ കാര്യങ്ങളെ പ്രവർത്തിച്ചുശീലിപ്പിക്കുന്നതിലായിരുന്നു നമ്പൂതിരിമാരുടെ ശ്രദ്ധ അധികം പതിഞ്ഞിരുന്നതെന്നു പറയാം. ഉണ്ണികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിലാണ് അവർ വളരെ മനസ്സികത്തിയിരുന്നത്. ഉണ്ണികളുടെ അക്ഷരാഭ്യാസം കഴിഞ്ഞാൽ എട്ടാം വയസ്സിൽ ഉപനയനമായി. ഉപനയത്തിനുശേഷമേ അവരുടെ ശരിയായ വിദ്യാഭ്യാസമാരംഭിക്കുന്നുള്ളൂ. ഉപനയനം എന്ന പാക്കിന്റെ അർത്ഥം തന്നെ ഈയൊരു സംഗതിയെ തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്. ആചാര്യന്റെ സമീപം നയിപ്പിക എന്നാണല്ലോ അതിന്റെ അർത്ഥം. സമാപത്തനം കഴിയുന്നതുവരെ മിക്കവാറും വേദത്തിലെ സംഹിതാഭാഗമാണ് അദ്ധ്യയനം ചെയ്തുവരാനുള്ളത്. ഈ കാലങ്ങളിൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഒരു വിഭാഗമായ കായികസംസ്കാരവും സമ്പാദിച്ചിരുന്നു. ആദിത്യനാസ്കാരം മുതലായവയെക്കൊണ്ടാണ് ഈ ഒരു കാര്യം അവർ സാധിച്ചിരുന്നത്. സമാപത്തനം കഴിഞ്ഞാൽ സ്വകുലദേവതാക്ഷേത്രങ്ങളിലും, ദേശക്ഷേത്രങ്ങളിലും, ഗ്രാമക്ഷേത്രങ്ങളിലും ഒരു ഏക

കാലത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് നിയമം. ആ
കാലങ്ങളിൽ പരമം, ക്രമം, ജട, മന മുതലായി
വേദസംബന്ധമായ ഓരോ പ്രയോഗവിശേഷങ്ങളിൽ
പരിചയം സമ്പാദിച്ചിരുന്നതിന്നു പൂർവ്വം
വേദത്തിന്റെ അർത്ഥവിചാരവും അവിടെവെച്ചു ന
ടത്തിയിരുന്നു. ഈ വക ഭജനങ്ങൾ അവസാനിക്കു
ന്നതോടുകൂടി അവരുടെ മദ്ധ്യമപാഠവും ഒരു വി
ധം അവസാനിച്ചുകഴിയും, പിന്നെ ഉയർന്നതരം
പാഠമായി. തൃശ്ശിവപേരൂർ തിരുന്നാവായമുതലായ
യോഗസ്ഥലങ്ങൾ, സഭാമന്ദിരം എന്നീ സ്ഥാപ
നങ്ങളെയാണ് ഉപരിപാഠത്തിനായി ഉപയോഗ
പ്പെടുത്തിയിരുന്നത്. ഇതിൽ യോഗസ്ഥലങ്ങളിൽ
വേദത്തിനും, സഭാമന്ദിരങ്ങളിൽ ശാസ്ത്രങ്ങൾക്കുമാ
യിരുന്ന പ്രാധാന്യം കൊടുത്തിരുന്നത്. സഭാമ
ന്ദിരങ്ങളിൽ വെച്ചു കാവ്യനാടകകലാകാരന്മാർ, വൈദ്യർ,
ജ്യോതിഷം, തച്ചശാസ്ത്രം, ശ്രുതിസ്മൃതിപുരാണ
തിഹാസങ്ങൾ, തർക്കം, വ്യാകരണം, മീമാംസ,
വേദാന്തം, എന്നിവയുടെ ഐതിഹ്യമായും പാര
ത്രികമായുമുള്ള ഏല്പാ വിഷയങ്ങളെയും നമ്പൂതി
രിമാർ ഉപകൃഷ്ടനിലയിൽ പഠിച്ചു പാണ്ഡിത്യം
സമ്പാദിച്ചിരുന്നു. ഇവരുടെ ഇടയിലുണ്ടായിരുന്ന
പാണ്ഡിത്യത്തോടെയും മഹാകവികളുടെയും പേര
കളും, അവർ എഴുതിട്ടുള്ള വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥങ്ങളും ഇ
തിന്നു ഉപകാരമാണ്.

കുടുംബജീവിതം

നന്മുതിരിമാരുടെ കുടുംബജീവിതത്തെ സംബന്ധിച്ച് നോട്ടത്തിൽ വല്ല ദോഷങ്ങളും കണ്ടുകാണുമെങ്കിലും പണ്ടത്തെക്കാലത്ത് അതു വളരെ വിശിഷ്ടമായ വിധത്തിലായിരുന്നു എന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല. അവരുടെ ഇല്ലങ്ങൾ ഒരാകെക്കാരാൽ വേർതിരിഞ്ഞ നിലയിലായിരുന്നു എങ്കിലും അതിലെ അംഗങ്ങൾ പാർത്തിരുന്നതു ഏകോപിച്ചു കൂട്ടുകുടുംബസമ്പ്രദായത്തിലായിരുന്നു. ഇവർ പ്രായേണ ഭൂമിഉടമസ്ഥന്മാരും, മക്കത്തായാചാരനടപടിയെ ആചരിച്ചുവരുന്നവരാണ്. പണ്ടു നന്മുതിരികുടുംബങ്ങളിൽ ചിലവു വളരെ ചുരുക്കമായിരുന്നു.

എന്നാൽ അന്നദാനം, വസ്ത്രദാനം, അതിഥിസൽക്കാരം എന്നീ ധർമ്മകാര്യങ്ങൾക്കായി അവർ എന്തു ചിലവുചെലുത്താൻ മടിച്ചിരുന്നില്ല. അന്നദാനത്തെ ഇത്ര വലിയ ധർമ്മമായി കരുതിപ്പോരുന്ന ഒരു വർഗ്ഗക്കാർ ഇന്നു ലോകത്തിൽ മറ്റെവിടെയെങ്കിലുമുണ്ടോ എന്നു വളരെ സംശയമാണ്. മൂത്ത പുത്രനു മാത്രമേ വിവാഹം നിർബ്ബന്ധമായിട്ടുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. മറ്റുള്ളവർ അധികവും ബ്രഹ്മചര്യത്തെയാണു ദീക്ഷിച്ചിരുന്നത്. അപ്പൂർവ്വം ചിലർ സമ്പ്രദായത്തെയും സ്വീകരിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിലും. ഇല്ലത്തെ കൈകാര്യം നടത്തുവാനുള്ള അവർ

ധികാരം കാരണവക്സമാത്രമുള്ളതാണ്. അപ്ഫ
നാർ അധികവും അദ്ധ്യാപനവൃത്തിയിലും തലോ
വൃത്തിയിലുമാണ് ഏർപ്പെട്ടിരുന്നത്. അവർ ഗുരു
ദക്ഷിണയായും മാറ്റം കിട്ടുന്ന സമ്പാദ്യം ഇല്ലത്തു
കൊണ്ടുവന്നുകൊടുത്തു കാരണവരെ കുടുംബഭാഗം
വിഷയത്തിൽ സഹായിച്ചിരുന്നു. അന്തർജനങ്ങളുടെ
ധർമ്മം പാലകവൃത്തി, ഗൃഹഭാഗം, ഗുരുശു
ശ്രേഷ്ഠ, ശിശുപരിപാലനം മുതലായവയാണ്.
പാതിവ്രത്യം വളരെ നിഷ്ഠയോടെ പരിപാലിക്ക
പ്പെട്ടിരുന്നു. കന്യകമാരെ പ്രതുചാകുന്നതിനു മുമ്പു
പാലകം കഴിച്ച് കൊടുക്കണമെന്നുള്ള നിബന്ധന
ഇവരുടെ ഇടയിൽ ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ ശൈശവ
വചിപാലംകൊണ്ടുള്ള ദോഷത്തിന്നു വളരെ കുറ
വുണ്ടായിരിക്കണമെന്നതിന്നു സംശയമില്ല. ഇങ്ങി
നെ നന്മുതിരിമാരുടെ പണ്ടത്തെ കുടുംബജീവിതം
യാതൊരു മറ്റുമാ കലാമതോ കൂടാതെ വളരെ
മഞ്ജുപോലും സ്നേഹത്തോലും പാസ്താസഹായ
ത്തോലും കൂടിയായരുന്നു എന്നു മാത്രം ചുരുക്ക
ത്തിൽ പറഞ്ഞു ഈ വിഭാഗത്തെ ഇവിടെ കലാശി
പ്പിക്കാം.

സമുദായസ്ഥിതി.

ഇവരുടെ സമുദായസ്ഥിതിയും വളരെ ആശാ
സ്യമായ വിധത്തിലായിരുന്നുവെന്നു പറയാം. ചി
ല്ലായായ ചില കർമ്മഭോജങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി

ഇവർ കാരോ ഭിന്നശാഖകളായി തിരിഞ്ഞിരുന്നു എങ്കിലും, ഈ വക ഭേദങ്ങളെല്ലാം സാമുദായികങ്ങളായ കാരോ ആവശ്യങ്ങളേയും സൗകര്യങ്ങളേയും ഉദ്ദേശിച്ച മാത്രം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതായിരുന്നതിനാൽ ഇതു നിമിത്തം ആഭിജാത്യത്തക്കങ്ങളോ അന്തഃഫലങ്ങളോ ഒന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നല്ല, ഒരു ശരീരത്തിലെ അവയവങ്ങൾപോലെ അന്യോന്യം വളരെ സ്നേഹിച്ചും സഹായിച്ചും രണ്ടിപ്പോഴുകൂടിയാണു കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരുന്നത്. പിണ്ഡം, മാംസം, ശ്രാദ്ധം, വേളി, യാഗം മുതലായ കാരോ അടിയന്തരാവസ്ഥകളിൽ ഇവർ തമ്മിൽ അന്യോന്യം ചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ടതായ പല ബാധ്യതകളുമുണ്ടായിരുന്നു. അവയെ ആനുകൂല്യം നിലവോരാതിരുന്നാൽ അതു വലിയ സമുദായപിരോധമായിട്ടാണ് വെച്ചിരുന്നത്. ഈ വക സംഗതികൾ തേഞ്ഞുമാഞ്ഞിട്ടെങ്കിലും ഏറക്കുറവു ഇന്നത്തെ നടപടിയിലും കണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. ഇതിന്റെപുറമേ ത്രിസന്ധ, പഞ്ചസന്ധ, കാത്തുട്ട, വാരം മുതലായ വേദസത്രങ്ങളും, യോഗമംഗൾ, സഭാമംഗൾ, സന്യാസിമംഗൾ, ഗ്രാമക്ഷേത്രം, ദേശക്ഷേത്രം മുതലായ പൊതുസ്ഥാപനങ്ങളും വേറെ ഒരു പ്രകാരത്തിൽ നമ്പൂതിരിമാരുടെ ഐക്യമത്വത്തേയും സമുദായബന്ധത്തേയും തെളിയിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ.

അന്യസമുദായ കാരമായുള്ള ഇരിപ്പ്.

അന്യസമുദായകാരമായുള്ള ഇരിപ്പും ഇവരുടെ ഇടയിൽ വളരെ തൃപ്തികരമായിരുന്നു. കേരളത്തിലെപ്പോലെ ഇത്ര വളരെ ജാതികളും കാരോ ജാതികൾ തമ്മിലുള്ള പരസ്പരാശ്രയവും ഇന്നു വേറെ എത്ര മാജ്ഞമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എല്ലാ ജാതിക്കാരും നമ്പൂതിരിയെ ആശ്രയിക്കാരെ കഴിയില്ലെങ്കിൽ നമ്പൂതിരിക്കു ഇതരജാതിക്കാരുടെ സഹായവും അതുപോലെ കഴിച്ചുകൂടാത്തതാണ്. എന്നാൽ, പണ്ട് ഉപക ബന്ധങ്ങളെ അനുസരിച്ചു ചെയ്യേണ്ടതായ എല്ലാ കൃത്യങ്ങളേയും അതതു ജാതിക്കാർ വളരെ ശ്രദ്ധയോടുകൂടി സ്വയം ബുദ്ധി നിറവേറിയിരുന്നു. ഇന്നത്തെപ്പോലെ സ്വന്തമുദായോൽക്കഷ്ണത്തിനുവേണ്ടി അന്യസമുദായത്തെ ഇടിച്ചു താഴ്ത്തുന്ന സമ്പ്രദായം പണ്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരു മാതാവിന്റെ സന്തതികളെന്ന നിലയിൽ വളരെ സൗഹൃദത്തോടും സഹോദരഭാവത്തോടുകൂടിയാണ് പണ്ടിവിടെ എല്ലാ സമുദായക്കാരും അബ്രോഹ്വം വർത്തിച്ചുവന്നിരുന്നത്. ഒരു കാലത്തു നമ്മുടെ മാതൃഭൂമി വിദേശീയരെക്കൂടി ആകർഷിക്കത്തക്കവണ്ണം ഐശ്വര്യത്തിന്റെ പരമകാഴ്ചയെ പ്രാപിച്ചിരുന്നു എന്നുള്ള ചരിത്രം വാസ്തവമാണെങ്കിൽ, അത് ഈയൊരു കാലത്താണെന്നു പറഞ്ഞാൽതന്നെ പ്രകൃതവിഷയത്തെ സംബന്ധി

ച്ചേടത്തോളം പണ്ടത്തെ സ്ഥിതി ഏതാണോ ഉറപ്പാക്കിക്കൊള്ളാം. നമ്പൂതിരിമാരുടെ മക്കൾ, നമ്പൂതിരിമാരുടെ ശിഷ്യന്മാർ എന്നിങ്ങനെ ഏതെങ്കിലും ഒരു വിധത്തിൽ നമ്പൂതിരിമാരുമായി ബന്ധമില്ലാത്ത ഒരു ജാതിക്കാർ ഇന്നു മലയാളത്തിൽ ഉണ്ടോ എന്നുതന്നെ സംശയമാണ്. ഈ പക്ഷ സംഗതികളാൽ അന്യസമുദായക്കാരുമായുള്ള നമ്പൂതിരിമാരുടെ പെരുമാറ്റം ഏതുവിധത്തിലായിരുന്നു എന്നു ഏകദേശം മനസ്സിലാക്കാനാവില്ല.

ആചാരപരിഷ്കാരം.

ആചാരപരിഷ്കാരത്തിലും നമ്പൂതിരിമാർ ഒരു വിധം വിമുഖനായിരുന്നില്ല. പൂർണ്ണചാരങ്ങളുടെ മൂലതത്വങ്ങൾക്കു വിരോധം വരാത്ത വിധത്തിൽ സ്വയംമരക്കയ്ക്കും സമുദായശ്രേയസ്സിനുംവേണ്ടി കാലോചിതമായ എല്ലാ പരിഷ്കാരങ്ങളും വരുത്തുവാൻ ചെയ്തിരുന്നു എന്നുള്ളതിന്നു പലേ ലക്ഷ്യങ്ങളുമുണ്ട്. ആദ്യത്തെ ശ്രീപരശുരാമന്റെ ആചാരവ്യസ്ഥയും, പിന്നീട് ശ്രീശങ്കരാചാര്യസ്വാമികൾ അതിനെ ഉടച്ചുവാർത്തു പുതുക്കിയതും പ്രസിദ്ധമാക്കിയിട്ടുള്ള കാര്യമാണല്ലോ. നമ്പൂതിരിമാർ ഇന്നും ആദരവോടെ സ്വീകരിച്ചുപോരുന്ന സപ്താധന, മുമ്പിൽ കുടമ, കൂട്ടുകടംബസമ്പ്രദായം, എന്നിവയെല്ലാം പൂർണ്ണമാരുടെ ആചാരപരിഷ്കാരത്തെയല്ല തെളിയിക്കുന്നത്? ഇങ്ങിനെ ആലോ

ചിക്ഷണതായാൽ നന്മൂതിരിമാരുടെ പുരാതനമായ ജീവിതസമ്പ്രദായം എത്രയൊ പരിശുദ്ധവും പരിഷ്കൃതീതിയിലുള്ളതുമായിരുന്നു എന്നുള്ളതു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതാണ്.

ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതി

എന്നാൽ അടുത്ത കാലത്തു ഈവക സമ്പ്രദായങ്ങൾക്കെല്ലാം കവിളകും തട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാതെ നവൃത്തിയില്ല. ശുചിത്വം, വൈദികവൃത്തി, വിദ്യാഭ്യാസം എന്നിവയെല്ലാം കേവലം മൂഢപരമ്പരയാ കരുവിയംനടത്തിവരുന്നുണ്ടെന്നല്ലാതെ അവിഷ്ണു വല്ല അത്മങ്ങളോ, ഉദ്ദേശങ്ങളോ, ഉപയോഗങ്ങളോ ഉണ്ടെന്നു ധരിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കുടിക്കാലത്തു നന്മൂതിരിമാരുടെ ഇടയിൽ വല്ലവരുമുണ്ടോ എന്നു വളരെ സംശയമാണ്. ശുചിത്വത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ദേഹം, വസ്ത്രം, ഭക്ഷണം, ഗൃഹം എന്നീ എല്ലാ സംഗതികളിലും നന്മൂതിരിമാരുടെ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതി പണ്ടത്തേക്കാൾ വളരെ പരുങ്ങലായിത്തീന്നിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാൻ ഞാൻ ഒട്ടും മടിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ ഭക്ഷണസംഗതിയിൽ ശുചിത്വത്തേക്കാൾ മറ്റു ചില നിയമങ്ങളെ അനുസരിക്കാത്തവരുള്ള ദോഷമാണ് അധികം കണ്ടുവരുന്നത്. ഇതിനെപ്പറ്റി രണ്ടു വാക്കു ഇവിടെ പറയുന്നതിൽ ആരും പരിഭവിക്കയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

പൂർണ്ണമാർ ഭക്ഷിപ്പാൻവേണ്ടി ജീവിച്ചിരുന്നവരല്ല; ജീവിക്കാൻവേണ്ടി ഭക്ഷിക്കുക എന്നായിരുന്നു അവരുടെ നിശ്ചയം. രണ്ടു നേരത്തെ ഉണ്ടാമാത്രമല്ലാതെ ഇന്നത്തെപ്പോലെ വയറിനു യാതൊരു വിശ്രമവും കൊടുക്കാതെ കൂടക്കൂടെ കാപ്പിയും പലഹാരവുമായി കണ്ണിൽക്കണ്ട സാധനങ്ങളെല്ലാം കണക്കിലധികം കടത്തിവിട്ടു ദേഹത്തിന്നു കേടുവരുത്തുന്ന സമ്പ്രദായം പണ്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നല്ല, ആരോഗ്യരക്ഷയെ ഉദ്ദേശിച്ച് ഉപവാസം, ഒരിക്കൽ മുതലായ പട്ടിണിയെക്കൂടി അവർ പണ്ടു വൈദികനിയമങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. നമസ്കാരം മുതലായ വ്യായാമങ്ങളിലും അമാന്തമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതി ഇതിൽനിന്നെല്ലാം വളരെ ഭേദപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു പറയാതെ കഴികയില്ല. ഇപ്പോൾ ഉണിനേക്കാൾ കാപ്പിക്കാണ് പ്രാധാന്യം. 'ഉണ്' ഒരു സമയം ഉപേക്ഷിച്ചാലും വലിയ വൈഷമ്യമുണ്ടാണമില്ല; കാപ്പിയില്ലെങ്കിൽ ദിവസം കഴികയില്ല. കാലത്തു കാപ്പി, ഉച്ചക്കു കാപ്പി, എടനേരം കാപ്പി, അത്താഴത്തിന്നു ശേഷം കാപ്പി എന്നുവേണ്ടതലങ്ങളും വിലങ്ങളും കാപ്പിതന്നെ എന്നു പറഞ്ഞാൽ മതിയല്ലോ. നമസ്കാരത്തിന്റെ കഥ വീണ്ടും മലബാർ വീഴ എന്നു പറഞ്ഞ മട്ടിലായിരിക്കുന്നു. ഇതിനെ ദേഹനത്തിന്നിടകൊടുക്കാതെ കൂടെക്കൂടെ

കാരോന്നു തിന്നും കുടിച്ചും, യാതൊരു വ്യാധിയും ചെയ്യാതെ വെറുതെ ഇരുന്നും ഇന്നത്തെ ആളുകൾ ദേഹത്തിന്നു ഏത്രയാണു കേടുപരുത്തിക്കൂട്ടുന്നതെന്നു പറഞ്ഞാലവസാനിക്കയില്ല. ആഹാരസംബന്ധമായ ശുചിത്വത്തിന്റെ പ്രകൃതത്തിൽ ഈ യൊരു സംഗതിയെക്കുറിച്ചു ഇത്രയും പ്രസ്താവിച്ചു എന്നേയുള്ളൂ. ഇനി പ്രകൃതത്തിലേക്കുതന്നെ പ്രവേശിക്കാം.

ആന്തരശുചിയെ ഉദ്ദേശിച്ചു ഏല്പാട്ടുതീർത്തുള്ള വൈദികകർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളും കേവലം ബാഹ്യചേഷ്ടമാത്രമായി കലാശിച്ചിരിക്കുന്നു. ഗായത്രിയുടെ അർത്ഥംതന്നെ നിശ്ചയമുള്ള ഒരു നമ്പൂതിരിയെ ഇന്നു കാണാൻ കഴിയുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള ഏല്പാട്ടുതന്നെ മുക്കാലേമുണ്ടാണിയും നശിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വല്ലതും ശേഖിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു വെറും കാണാപ്പാഠത്തിലും വാക്യാത്മകോലാഹലത്തിലുമായി പതൃവസാനിച്ചു. കുടുംബത്തിലേയ്ക്കു കടന്നുനോക്കിയാലുള്ള കഷ്ടത എത്രയൊ കഷ്ടമായിട്ടുള്ളതാണ്. പണ്ടു കുടുംബത്തിലുള്ള അംഗങ്ങൾ അന്യോന്യം സ്നേഹിച്ചും സഹായിച്ചും വളരെ രണ്ടിപ്പോടുകൂടിയാണ് കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരുന്നതെന്നു മുമ്പു പറഞ്ഞുവെല്ലാം. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ നേരെ മറിച്ചു കീറിയും പാമ്പും പോലെ ആയിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്നു പറയേണ്ടിവന്നു.

തിൽ വ്യസനിക്കുന്നു. പണ്ടത്തെ കുടുംബസമ്പ്രദായത്തിൽ സ്വാതന്ത്ര്യവാദിത്വം വിജയാടിക്കൊണ്ടിരുന്നതിന്. എന്നാൽ ഇന്നു ആ സ്വാതന്ത്ര്യവാദത്തിന്റെ അധികാരം പ്രബലപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കാരണവന്മാർ കൂട്ടസ്വപത്തിനെ സ്വാതന്ത്ര്യമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിനെ ആക്ഷേപിക്കുന്ന അനന്തരവന്മാരുടെ ഉദ്ദേശവും കേവലം സ്വാതന്ത്ര്യലോഭംതന്നെ. ഇതു നിമിത്തം അനാവശ്യമായ ചിലവുകളും കൂട്ടസ്വപത്തിനു വലുതായ നാശവും വന്നു കൂടുന്നു. കുടുംബസ്ഥിതിതന്നെ ഇങ്ങിനെ തിരികെ സമുദായസ്ഥിതിയേയെന്നോ, അന്യസമുദായക്കാരായുള്ള സ്ഥിതിയേയെന്നോ, ആചാരപരിഷ്കാരത്തേയെന്നോ കുറിച്ചു വിശേഷിച്ചു പറയേണ്ടതല്ല. നന്മുതിരിമാരുടെ പണ്ടത്തെ പരിശുദ്ധമായ ജീവിതസമ്പ്രദായം പോയി അതു ഇന്നു എത്രയോ മലിനമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നുവെന്നു മാത്രം ചുരുക്കത്തിൽ ധരിച്ചാൽ മതിയാകും.

ഇത നുള്ള കാരണങ്ങൾ.

ഇനി ഇതിനുള്ള കാരണങ്ങളെ കുറിച്ച് അല്പമൊന്ന് ആലോചിക്കാം. കാരണങ്ങൾ ഓരോന്നായിപ്പറയുന്നതായാൽ വളരെയൊക്കെ പറയുവാൻ ആകുമെങ്കിലും അപര്യവേഗം ചുരുക്കി ഒരൊരവകുപ്പുകൾ പറയുന്നതായാൽ കാലോചിതമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിലുള്ള വൈമുഖ്യം ഒന്നുമാത്രമാ

ഞെന്നാണു പായാനുള്ളത്. പണ്ടത്തെക്കാലമല്ല ഇത്; പലേ ഭേദങ്ങളും വന്നുകൂടിയിട്ടുണ്ട്. പണ്ടു ഹിന്ദുധർമ്മശാസ്ത്രപ്രകാരം നാട്ടുരാജാക്കന്മാരാണ് കേരളത്തെ ഭരിച്ചിരുന്നത്. രാജഭാഷ സംസ്കൃതമായിരുന്നു. വണ്ണാശ്രമധർമ്മങ്ങളെ നടത്താൻ ഭരണ യാതൊരു ബുദ്ധിമുട്ടും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. നികുതികൊടുക്കേണ്ടഭാരവും വളരെ ചുരുക്കമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ ഭരണം ബ്രിട്ടീഷ് ആധിപത്യത്തിലാണ്. നിയമമെല്ലാം ജാതിമതഭേദംകൂടാതെ സർവ്വസാധാരണമാകയാൽ വണ്ണാശ്രമധർമ്മങ്ങളെ നടത്താൻ വളരെ പ്രയാസമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. രാജഭാഷ ഇംഗ്ലീഷാണ്. നികുതി വിർബ്ദ്ധസ്വമായിരിക്കുന്നു. ചിലവു വേറേയും വളരെ വലുതിട്ടുണ്ട്. പണ്ടു സംബന്ധമെന്നു വളരെ അപൂർവ്വം; ഉണ്ടെങ്കിൽത്തന്നെ ചിലവു വളരെ ചുരുക്കം. എന്നാൽ ഇന്നു ഭരണപുത്രന്മാരെ പരിഷ്കൃതരീതിയിൽ പരിപാലിക്കേണ്ട ഭാരം നിബ്ബന്ധമായി വന്നുകൂടിയിരിക്കുന്നു. പണ്ടു സ്വന്തം ചിലവു വളരെ ചുരുങ്ങിയമാതിരിയിലായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ കാപ്പി, സോപ്പ്, തൊപ്പി, കുപ്പായം മുതലായത് ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ നോക്കുന്നതായാൽ പണ്ടത്തെക്കാൾ പലേ സംഗതികളിലും ഇന്നു ഭേദഗതികൾ വന്നുകൂടിയിട്ടുണ്ടെന്നു കാണാം. ഇത് ആരുടേയും കാരമല്ല. കാര്യം

ലത്തിന്റെ ധർമ്മമാണ്. അതിനെ ആർക്കും അനുസരിക്കാതെ കഴിക്കുകയില്ല. അതിനെ അനുസരിക്കാതെ ഇരുന്നതാണു നമ്പൂതിരിസമുദായത്തിന്റെ അധപേതനത്തിനുള്ള മുഖ്യകാരണം. പൂർണ്ണമായ നമ്പൂതിരിമാർ അതിനെ ശരിയായവിധത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതിനാൽ അവർ കോളത്തിൽ മറ്റൊരാൾ സമുദായക്കാരെക്കാളും പ്രാധാന്യം വഹിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്നു നായന്മാർ, ഇഴയർ, പുലയർ മുതലായി നമ്പൂതിരിമാരെക്കാൾ താണുതരത്തിൽ വിചാരിച്ചുവരുന്നവരെക്കൊക്കെ കാലോചിതമായി പ്രവർത്തിച്ചുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ അവർ ഇന്ന് നമ്പൂതിരിമാരെക്കാൾ ഉയർന്ന സ്ഥിതിയിൽ എത്തിത്തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. നമ്പൂതിരിമാർ മാത്രം പഴയ നടവടിയെ വിട്ടുനീക്കി പുതിയ നടവടിയെ സ്വീകരിക്കുന്നതിലും പൈതൃകം കാണിക്കുക എന്നതിനും അവരുടെ പ്രാധാന്യമെല്ലാം പോയി; മറ്റുള്ളവരുടെ അടിമകളായിത്തീർന്നു വന്നിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ കാമുകാലംകൂടി കഴിഞ്ഞാൽ നമ്പൂതിരിമാരുടെ സ്ഥിതികേവലം ക്രമാനുഗതമായി കലശലാക്കുമെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇനിയെങ്കിലും നമ്പൂതിരിമാർ കണണൻ കാലോചിതമായി ചിലതെല്ലാം പ്രവർത്തിക്കേണ്ട കാലം വളരെ അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. കാലോചിതമായ ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾ.

വിദ്യാഭ്യാസമാണ് എല്ലാ ശ്രേയസ്സുകൾക്കും

മൂലകാണമെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അത് ഇ
ക്കാലത്തു ഇംഗ്ലീഷു വിദ്യാഭ്യാസംതന്നെ ആയിരിക്ക
യും വേണം. ഇംഗ്ലീഷു രാജഭാഷയാണ്; രാജ
നിയമങ്ങളെല്ലാം അതിലാണ്. നിത്യോപയോ
ഗമുള്ള വ്യവസായവിഷയങ്ങളും അതിൽതന്നെയാ
ണ് അടങ്ങിയിട്ടുള്ളത്. എന്നുവേണ്ട, കോടതികളിലും,
കോളേജുകളിലും, ക്ലേശികളിലും, കച്ചവട
സ്ഥലങ്ങളിലും, തീവണ്ടി ആപ്പീസുകളിലും, പൊ
തുജനയോഗങ്ങളിലും, എന്തിനധികം പറയുന്നു,
നാലാൾ കൂടുന്ന ഭിക്ഷകളിലെല്ലാം ഈയൊരു ഭാ
ഷയാണ്, സകല ജാതിക്കാരും ലൌകികവ്യവഹാ
രങ്ങൾക്കായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തിവരുന്നത്. ഇ
തിന്നും പുറമെ ഇത്ര പ്രചാരമുള്ളതും ഇത്ര പ്രമേ
യങ്ങളടങ്ങിയിട്ടുള്ളതുമായ ഒരു ഭാഷ ഇന്നു ലോക
ത്തിൽ എവിടെയുമില്ല. ഇന്നു ഈ ഭാഷയുടെ പ്ര
ചാരം നിമിത്തം ലോകം മുഴുവൻ ഒരു കുടുംബത്തി
ലെ അംഗങ്ങൾ എന്നുപോലെ പരസ്പരസംസർഗ്ഗം
ചെയ്തും സ്നേഹിച്ചുമാണ് കഴിഞ്ഞു കൂടുന്നത്. ലോ
കത്തിലുള്ള സാഹിത്യം മുഴുവൻ ഈയൊരു ഭാഷ
യിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. നമ്പൂതിരിമാരെ പ്രത്യേകം
സംബന്ധിക്കുന്ന വേദവേദാംഗങ്ങളുടെ അർത്ഥം എ
ടുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലാക്കണമെങ്കിൽകൂടി ഇപ്പോൾ
ഈയൊരു ഭാഷയുടെ സഹായം അത്യാവശ്യമായി
ത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

ഇങ്ങിനെ എല്ലാംകൊണ്ടും ആദമിക്ഷേപത്തും, എല്ലാവരും ആദമിച്ചുപോകുന്നതുമായ ഒരു ഭാഷ നമ്പൂതിരിമാർക്കു മാത്രം ആവശ്യമില്ലെന്നു ശരിക്കു ന്നതാണെങ്കിൽ, ഇയ്യുടെ മോൾ പറഞ്ഞപ്രകാരം കേരളത്തിൽ അവർക്കുള്ള അവകാശബാധ്യതകളൊക്കെ വിദഗ്ദ്ധ വല്ല കാട്ടിലോ ദ്വീപുകളിലോ പോയി താമസിക്കുകയാണു നല്ലത്. പക്ഷെ വിഷയഭാഗേച്ഛ അവരെ അതിന്നു അനുവദിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു ഇനിയെങ്കിലും ഈവക മക്കടമുഷ്ടിയെല്ലാം വിട്ടു കാലോചിതമായ പരിഷ്കാരങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടാതിരുന്നാൽ അവർക്കു കേരളത്തിലുണ്ടായിരുന്ന പൂജ്യതയെല്ലാം കേവലം പൂജ്യമായിത്തന്നെ കലാശിക്കുമെന്നതിന്നു സംശയമില്ല.

എന്നാൽ ഈ പ്രകൃതത്തിൽ സംസ്കൃതവിദ്യാഭ്യാസത്തെ ഒരിക്കലും നമ്പൂതിരിമാർ നിസ്സാരമാക്കി തള്ളരുതെന്നുള്ള സംഗതി കൂടി പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഒന്നാമത് അതാണ് അവരുടെ കുലധർമ്മം. രണ്ടാമതു മതം, സാഹിത്യം എന്നീ വിഷയങ്ങൾ ഇത്ര ഉന്നതനിലയിൽ എത്തിട്ടുള്ള ഭാഷ ഇന്നു ലോകത്തിൽ വേറെ ഇല്ലെന്നു തന്നെ പറയാം. പിന്നെ ഹിന്ദുക്കളുടെ പുരാതന മാഹാത്മ്യം, പ്രാചീനചരിത്രം എന്നിവയെ അറയുകയോ അതിനെ പുനർജീവിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യു

ന.തിനു ഈയൊരു ഭാഷയുടെ സഹായം ഒഴിച്ചു
 ടാത്തതാകുന്നു. അതിനാൽ നമ്പൂതിരിമാർ വേദം,
 സംസ്കൃതം മുതലായതു പഠിക്കുന്നതിൽ ഒരിക്കലും ഉ
 ദാസീനത കാണിക്കാൻ പാടുള്ളതല്ല. എന്നാൽ
 ഇപ്പോഴത്തെ സമ്പ്രദായത്തിൽ തത്തകൾ സംസാരി
 ക്കും പാലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ടു വലിയ പ്രയോ
 ജനമൊന്നും ഉണ്ടാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. വേദം
 പഠിക്കുന്നതു അർത്ഥത്തോടുകൂടിത്തന്നെ ആയിരിക്ക
 ണം. ശാസ്ത്രങ്ങൾ പഠിക്കുമ്പോൾ അതിലുപതപ
 ണം പ്രവീക്ഷണം ബുദ്ധിസംസ്കാരമാണു വിദ്യാ
 ഭ്യാസത്തിന്റെ ഉദ്ദേശമെങ്കിൽ അതു വെറും കാ
 ണാപ്പാഠംകൊണ്ടോ, റാദികോലാഹലംകൊണ്ടോ
 ഒരിക്കലും സാധിക്കുന്നതല്ലെന്നു പറയേണ്ടതില്ല
 ള്ലോ. അതുകൊണ്ടു വേദം, സംസ്കൃതം മുതലായ
 ങ്ങളുടെ അഭ്യാസകാര്യത്തിൽ ഇപ്പോഴത്തെ സമ്പ്ര
 ദായം വിട്ടു ഇങ്ങിനെ ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾകൂടി വ
 രുത്തേണ്ടതാണെന്നു ഇപ്പോൾ പല യോഗ്യന്മാർക്കും
 അഭിപ്രായമുള്ളതോടുകൂടി ഞാനും യോജിച്ചുകൊ
 ള്ളുന്നു.

മലയാളഭാഷയുടെ കാര്യവും ഈ അവസര
 ത്തിൽ വിസ്മരിക്കാൻ പാടുള്ളതല്ല. മറ്റു ഭാഷക
 లിൽ എത്രതന്നെ പഠിപ്പം പാണ്ഡിത്യമുണ്ടായാ
 ലും അവയെല്ലാം നാം മാതൃഭാഷ വഴിക്കാണു വി
 ചാരിച്ചും, സംസാരിച്ചും, ഏഴുതെയും മറ്റും സാ

ധാരണ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിവരാറുള്ളത്. അതു കൊണ്ടു മാത്രഭാഷയിൽ പഠിച്ചയമിപ്പെങ്കിൽ നമ്മുടെ അറിവിന്റെ പ്രകാശം വളരെ കുറഞ്ഞുപോകുമെന്നും അറിവുകൊണ്ടുള്ള പ്രയോജനം വളരെ ചുരുങ്ങിപ്പോകുമെന്നും പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. എന്നുതന്നെയല്ല സ്വജനം, സ്വദേശം, സ്വസമുദായം, സ്വമതം മുതലായവയെപ്പോലെ അത്ര പ്രതിപത്തിയോടു കൂടിയാണ് ഇന്നു സ്വഭാഷായെ ആളുകൾ വിചാരിച്ചുവരുന്നത്. സ്വഭാഷ, ഇംഗ്ലീഷ്, സംസ്കൃതം എന്നീ മൂന്നു ഭാഷകളിലും ചുരുങ്ങിയ കഠിനപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു മറ്റൊരു ഭാഷയെപ്പോലും സംധാരണ കരുതുന്നവർക്കു കൂട്ടത്തിൽ ഗണിക്കുകതന്നെയില്ല. എന്നാൽ ബുദ്ധിശക്തിയും ധനശക്തിയും ധാരാളമുള്ള നമ്പൂതിരിമാർക്കു ഈ കരുതലും സാധിപ്പാൻ കൂടും പ്രയാസമുണ്ടെന്നു തോന്നിപ്പോയില്ല. അതിനായി കരുതുക മാത്രമേ വേണ്ടുള്ളൂ.

ഈ കൂട്ടത്തിൽതന്നെ പെൺകുട്ടികൾക്കു വെളിച്ചാഭാസത്തെക്കുറിച്ചും രണ്ടുവാക്കു പറയണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. അവരെ തല്ക്കാലം ഇംഗ്ലീഷും, സംസ്കൃതവും മറ്റും പഠിപ്പിക്കണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായം എനിക്കില്ല. സ്വഭാഷ മാത്രം പഠിച്ചാൽ മതി. ഏഴുത്തു, കണക്കു, വായന മുതലായ പ്രാഥമിക പാഠങ്ങൾക്കു പുറമെ അവർക്കു പ്രത്യേകം എഴുത്തു

ജി ഗൃഹഭരണം, പാചകവൃത്തി, ശിശുപരിപാലനം, ശുചീകരണം, ബാലചികിത്സ, പ്രസവചികിത്സ എന്നീ വിഷയങ്ങളും, ഭക്ഷിമാറ്റങ്ങൾ സദാചാരോപദേശങ്ങൾ എന്നിവ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള പുരാണഭാഗങ്ങളും അവരെ പ്രത്യേകം പഠിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്.

കുടുംബഭരണം

കുടുംബഭരണവിഷയത്തെക്കുറിച്ചും കുറച്ചെങ്കിലും പ്രസ്താവിക്കാതെ കഴികയില്ല. നമ്പൂതിരി കുടുംബങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ഉള്ള ഭോഷങ്ങളിൽ വളരെ മുഖ്യമായ ഒന്നാകുന്നു അതിന്റെ ഭരണ സംബന്ധമായ ചില ഭോഷങ്ങൾ. ഭരണവിഷയത്തിൽ കാരണവർക്കുള്ള അധികാരം ഇപ്പോൾ വളരെ അതിർ കവിഞ്ഞു, ശേഷമുള്ളവർ യാതൊരു അധികാരമൊ സപാതന്ത്ര്യമൊ ഇല്ലാതെയുമാണല്ലോ ഇരിക്കുന്നത്. അനന്തരവന്മാരുടെ അഭിപ്രായം അറിയേണ്ട ആവശ്യംതന്നെ കാരണവർക്കു ഇല്ലാതെയാണ് ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതി. ഇതു നിമിത്തം കാരണവരുടെ പ്രവൃത്തി പലപ്പോഴും സ്വാതന്ത്ര്യപ്രധാനമായിത്തീരുകയാതെന്നും കുടുംബത്തിൽ മരിവും നാശവും വന്നുകൂടുകയും ചെയ്യുന്നതു കൂടും അപൂർവ്വമായിട്ടുള്ളതല്ല. എന്നാൽ ഇതിൽ കാരണവരെ കുറച്ചെടുത്തീട്ടാവശ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല; ഇതു അധികവും ഭരണനിയമത്തി

ന്റെ ദോഷമാണ്. പലരുടേയുംകൂടിയ ഒരു വസ്തുവിന്മേൽ കോറക്കു മാത്രം ഇങ്ങിനെ അതിരുകു വീഞ്ഞ അധികാരവും, സ്വാതന്ത്ര്യവും ഉണ്ടെന്നു വന്നാൽ എത്രതന്നെ സമാഗ്ധിരനായിരുന്നാലും ആയാളുടെ സ്വഭാവം ഒരു മാറിപ്പോകുന്നതിൽ അത്ര അതുതപ്പെടുവാറില്ല. പണ്ടു സ്ലേഫും മേലുകീഴും മറ്റും ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ഈ ഒരു സമ്പ്രദായം അത്ര ദോഷത്തെ ചെയ്തിരുന്നില്ലെന്നു മറുതല്ല, വളരെ ഗുണകരവുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്നു ഈവക ഗുണങ്ങളെല്ലാം പോയി സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്നു പ്രാധാന്യം വന്നുകൂടിയിരിക്കുകൊണ്ടു കുടുംബഭരണവിഷയത്തിൽ കാരണവരുടെ അധികാരത്തിന് എന്തെങ്കിലും ചില പ്രവസ്ഥകൾ ചെയ്യുന്നതു കുടുംബക്ഷേമത്തിന് അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ളതാണെന്നാണ് തോന്നുന്നത്.

നമ്പൂതിരിമാരുടെ ചിലവ്.

നമ്പൂതിരിമാരുടെ ചിലവിന്റെ സംഗതിയും ഈ അവസരത്തിൽ വിസ്മരിക്കാൻ പാടുള്ളതല്ല. വരവു ചുരുങ്ങിയും ചിലവു വർദ്ധിച്ചുമാണ് അധികരുടെ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതി. പരിഷ്കൃതരീതിയിലുള്ള ജീവിതസമ്പ്രദായം കൊണ്ടും, സാധനങ്ങളുടെ വില വർദ്ധിക്കുകൊണ്ടും മറ്റും നിത്യച്ചിലവു, വിശേഷിച്ചിലവ്, എന്നിവക ചിലവുകൾ നിവൃത്തിപ്പാൻ വളരെ പ്രയാസമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ

വരവിനുള്ള വഴിയായ യാതൊന്നുമില്ല താനും. അ
 ധ്വസമുദായക്കാർക്ക് ഉദ്യോഗം, കൃഷി, കച്ചവടം മു
 തലായി ഉപജീവനത്തിന്നു പലമാർഗ്ഗങ്ങളും ഉണ്ട്.
 എന്നാൽ നമ്പൂതിരിമാർക്കു പുറത്തായ ഭൂസ്വ
 ത്തോ, ഏരിയൽ ശാന്തിയോ, പ്രതിഗ്രഹമോ
 മാത്രമല്ലാതെ വേറെ യാതൊരു വഴിയുമില്ല. എ
 ന്നതന്നെ മല്ല, ഭൂമിയിൽ നിന്നും മറ്റുമുള്ള വരവു
 തന്നെ പല സംഗതികളാലും പണ്ടത്തേക്കാൾ വ
 ളരെ ചുരുങ്ങിയുമാറിക്കുന്നു. ഈ സ്ഥിതിക്കു പൂരം
 വാരം മുതലായ ആഡംബരച്ചിലവുകളും, കാപ്പി,
 സോപ്പ മുതലായ സുഖവൃത്തിക്കുള്ള ചിലവുകളും
 പാടുള്ളേടത്തോളം ഒന്നു ചുരുക്കുകയോ ആദായ
 ത്തിനുള്ള പുതിയ വല്ല മാർഗ്ഗങ്ങളിലും ഏല്പട്ടു തു
 ടങ്ങുകയോ ചെയ്യാത്താൽ നമ്പൂതിരിമാരുടെ ജീ
 വിതം വളരെ കഷ്ടമായിത്തീരമെന്നുള്ളതിന്നു സം
 ശയമില്ല.

ആചാരപരിഷ്കാരം.

ആചാരപരിഷ്കാരത്തെക്കുറിച്ചാണ് ഇനി ചി
 ലത്തെല്ലാം പറയാൻ പോകുന്നത്. അതിൽ വേളി
 യുടെ കാര്യം വളരെ പ്രധാനമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു.
 ഇല്ലത്തെ മുത്ത പുത്രൻ മാത്രമേ വിവാഹം ചെ
 സ്തയുള്ളൂ എന്നുള്ള നിശ്ചയം പണ്ടുണ്ടാവാൻ പല
 കാരണങ്ങളും ഉണ്ട്. ഒന്നാമതു പണ്ടു നമ്പൂതിരി
 സമുദായത്തിൽ സ്ത്രീകളുടെ സംഖ്യ വളരെ കുറവു

യിരുന്നു. കൂട്ടസ്വത്തു ഭാഗിച്ചു മരിന്നുഭിന്നമായി നശിച്ചു പോകാൻ പാടില്ലെന്നും കരുതിട്ടുണ്ടാവാം. പിന്നെ വിഷയാസക്തി നന്മുതിരിമാരിൽ ഇക്കാലത്തെപ്പോലെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും വിചാരിക്കാം. അതിനാൽ ഈയൊരു സമ്പ്രദായം അക്കാലത്തേക്ക് ഒരുവിധം പഠറിയിരുന്നു എന്നുതന്നെ പറയാം. എന്നാൽ ഇന്നു ഈ വക സംഗതികളിൽ പ്രകൃതമെല്ലാം മാറിയിരിക്കുന്നു.

എത്ര പെൺകിടാങ്ങളാണ് ഇന്നു നരച്ചതങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെ വെറുത്തും ശപിച്ചും കാലം കഴിക്കുന്നത്! സ്രീധനസംഖ്യയുടെ വലുതായിരിക്കുന്നത് എത്ര തറവാടുകളാണ് കടംപിടിച്ചു നശിക്കാൻ തുടങ്ങിയത്. വിഷയാസക്തിയും നന്മുതിരിമാരെ അതിരുകടന്നു ബാധിച്ച് ഏതെല്ലാം വിധത്തിലാണ് ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നത്. അതിനാൽ മുതലിന്റെ രക്ഷയേയോ മറ്റൊരു ഉദ്ദേശിച്ച് ഏതെങ്കിലും ഇടത്തുള്ള ഈയൊരു സമ്പ്രദായം നേരേമറിച്ച് അതിനു ധാരണികരമായിട്ടാണ് ഇപ്പോൾ വന്നു കൂടിച്ചേർന്നു പഠയെങ്ങിയിരിക്കുന്നു. എന്നല്ല, നന്മുതിരിമാരുടെ സന്തതികളെല്ലാം അന്യസമുദായത്തിന്റെ പുഷ്ടിക്കായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നതിന്നു പുറമെ അവരുടെ മുതലും അതിൽത്തന്നെ ചെന്നു ലയിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഈ വിധത്തിൽ സ്വത്തിന്റെ നാശം, സംഘബലത്തിന്റെ കുറവ്, ആദാ

ഗ്രാമം, സ്വകുടുംബസ്ഥാനത്തിന്റെ അഭാവം, കാരോ താവാടകളുടേയും ഉന്മൂലനം എന്നിങ്ങനെ പല ദോഷങ്ങളും ഇങ്ങനെയൊരു സമ്പ്രദായം നിമിത്തം നന്മുതിരിസമുദായത്തിൽ ഇല്ലാതെ വന്നു ചേർന്നിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ വളരെ ഒന്നും ആലോചിക്കേണ്ടതില്ല. തങ്ങളുടെ സഹോദരിമാരുടെ സങ്കടം ഒന്നുമാത്രം ആലോചിച്ചാൽ മതി. അവരും നമ്മെപ്പോലെ പ്രകൃതിധർമ്മത്തെ ആശ്രയിച്ച ജീവിതം കരുതരം പ്രാണികൾ തന്നെയാണ്. അല്ലാതെ യാതൊരു ചൈതന്യവും ഇല്ലാത്ത വെറും വീട്ടുസാമാനങ്ങളോ മറ്റൊരാൾ അല്ല. ധനം ജീവിതത്തിൽ കഴിച്ചുകൂടാത്തതു തന്നെ. എന്നാൽ അതൊന്നിന്നു മാത്രം വേണ്ടി അതിൽ എത്രയോ ശ്രേഷ്ഠമായ ദാമ്പത്യധർമ്മത്തെ ബലി കഴിക്കുന്നത് മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിന്നു ചേർന്നതാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. സന്തതിയില്ലാതെ സമ്പത്തുകൊണ്ടെന്താണ് പ്രയോജനം? അതുകൊണ്ട് ഈ കെരാറാ സംഗതി വിചാരിച്ചെങ്കിലും നന്മുതിരിമാർ വിവാഹകാര്യത്തിൽ ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾ ചെയ്യാൻ വളരെ വൈകിയിരിക്കുന്നു എന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

നന്മുതിരിമാരുടെ പരാശ്രയസ്ഥിതി.

ഇനി ഒന്നു പറയാനുള്ളതു ശുദ്ധർ മുതലായ അന്യജാതിക്കാർ അവരവർ നടത്തേണ്ടതായ കൃ

തൃങ്ങളെ നടത്തികൊടുക്കാത്തതിനാൽ നമ്പൂതിരി
 മാർ നേരിട്ടിരിക്കുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകളെക്കുറിച്ചാണ്.
 പക്ഷേ, തെക്കൻദിക്കുകാർക്ക് തൽക്കാലം ഈ
 വക ഉപദ്രവങ്ങൾ വന്നുതുടങ്ങിയിട്ടുള്ളത്. എങ്കിലും
 കാലക്രമംകൊണ്ടു ഈവക ഉപദ്രവങ്ങൾ വടക്കോ
 ടും കടന്നു തുടങ്ങുമെന്നതന്നെ വിചാരിക്കണം. ഇ
 പ്പോൾ എല്ലാവരും സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ മോഹിക്കുന്നു
 കാലമാണ്. പണ്ടത്തെപ്പോലെ അടിമപ്രവൃത്തിക
 ളും മറ്റുംമേലിൽ അധികകാലത്തോളം നടത്താൻ
 കഴിയുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു പറ്റാ
 ശ്രദ്ധ കഴിയുന്നതും ചുരുക്കി വെക്കുന്നത് അത്യാവ
 ശ്യമായിട്ടുള്ളതാണ്. ഇങ്ങിനെ ഏതാനും ചിലസം
 ഗതികളാണ് തൽക്കാലം നമ്പൂതിരിമാരുടെ ഭ
 ഷ്ടിയിൽ പതിയേണ്ടതായിട്ടുള്ളതെന്നാണ് എ
 ന്റെ താഴ്മയായ അഭിപ്രായം. ഇതിന്നുപുറമെവേ
 റെയും സമുദായപരിഷ്കാരസംബന്ധമായ പല സം
 ഗതികളും പഠയേണ്ടതായിട്ടില്ലെന്നില്ല. പക്ഷേ ഇ
 പ്പോൾതന്നെ പ്രബന്ധം വിചാരിച്ചതിലധികം
 ദീർഘിച്ചുപോയതുകൊണ്ടും, കാലോചിതമായ വി
 ദ്യാഭ്യാസത്തോടുകൂടി ആവക പരിഷ്കാരങ്ങളെല്ലാം
 തന്നെ വന്നു ചേരുന്നതാകയാലും, തൽക്കാലം അ
 തുകളെ വിസ്തരിപ്പാൻ തുനിയുന്നില്ല.

ഇത്രയും പ്രസ്താവിച്ചതിൽനിന്നും, നമ്പൂതി
 റിമാരുടെ പുരാതനമായ ജീവിതസമ്പ്രദായം വള

ഒരു നല്ല നിലയിലായിരുന്നു എന്നും, ഇപ്പോൾ അതു വളരെ ദുഷിച്ചു പോയിട്ടുണ്ടെന്നും, അതിനുള്ള നിവൃത്തിമാർഗ്ഗങ്ങൾ ഇന്നിന്നവയാണെന്നും ഒരുവിധം അറിവാനിടയായിട്ടുണ്ടെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഉപസംഹാരം.

ഒടുവിൽ രണ്ടുവാക്കു കൂടി ഇവിടെ പറഞ്ഞു ഈ പ്രബന്ധം അവസാനിപ്പിക്കാം. നമ്പൂതിരിമാർ കാരോ പരിഷ്കാരങ്ങൾ എഴുപ്തത്തുപോൾ ഒരു കാഴ്ച പ്രത്യേകം സൃഷ്ടിക്കണം. പരിഷ്കാരം അവരുടെ പരിശുദ്ധമായ പഴയ ജീവിതമാതൃകയ്ക്കു ഒരിക്കലും കേട് പാറുന്ന് വിധത്തിലായിപ്പോകരുത്; ഇപ്പോഴേത്തെ ശ്രമമെല്ലാം അതിനെ രക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി മാത്രമാണെന്നുള്ള വിചാരം എപ്പോഴും ഉണ്ടായിരിക്കണം. പരിശുദ്ധി, ശാന്തത മുതലായ ആത്മീയഗുണങ്ങളാണ് നമ്പൂതിരിമാരുടെ ജീവിതോദ്ദേശ്യമെന്ന് അവരുടെ പുരാതനജീവിതസമ്പ്രദായത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരണത്തിൽ നിന്നു ഒരുവിധം മനസ്സിലാക്കുവാനിടയായിട്ടുണ്ടല്ലോ. ആ ഉദ്ദേശത്തെ സംധിക്കുവാൻ കേവലം പഴയ സമ്പ്രദായപ്രകാരം കാലംകൊണ്ടു കററ ബുദ്ധിമുട്ടായതായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളതിനാൽ അതിനെ നിത്തി വെക്കുവാൻ പുതുതായി ചില മാർഗ്ഗങ്ങളെല്ലാം അന്വേഷിക്കേണ്ടതായി വന്നിരിക്കുന്നു എന്നുമാത്രമല്ല അതെ പരിഷ്കാരങ്ങളാണെന്നും പഴയ ജീവിതോദ്ദേശ്യത്തെ

രിക്കലും ബാധിച്ചു പോകരുത്. അങ്ങിനെ വന്നു പോയാൽ അത് 'എലിയെക്കൊല്ലാനില്ലം ചുട്ടു ന്' മാതിരിയായിത്തീരുമെന്നു പ്രത്യേകം ഓർമ്മ വെക്കണം. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ രീതിയെ അനുസരിച്ചാണ് ഒരു ജനസമുദായത്തിന്റെ ഗുണദോഷങ്ങളെല്ലാം ഇരിക്കുന്നതെന്നും, അതിന്റെ രീതി നന്നായാൽ സമുദായത്തിന്നു ഗുണവും, ചീത്തയാ യാൽ ദോഷവുമാണ് ഫലമെന്നും പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഇപ്പോഴത്തെ ഇന്ത്യയിലെ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായംതന്നെ ഇതിന്നുദാഹരണമാണ്. പാശ്ചാത്യവിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായത്തെ കണായി പകർത്തുകകു നിമിത്തം ഇന്ത്യക്കു വലിയ ദോഷം തട്ടിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള അഭിപ്രായം ഇന്ത്യക്കാരായ പല മഹാ ന്മാരിൽ നിന്നും ഇപ്പോൾ പുറപ്പെട്ട തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണല്ലോ ഹിന്ദുക്കൾക്കു ജ്യോ, ഗുരുക്കുലവിദ്യാലയം, ശാന്തിനികേതനം മുതലായ സ്ഥാപനങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. അതുകൊണ്ടു നമ്മുതിരിമാരുടെ വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായം ഒരിക്കലും അവരുടെ പഴയ ജീവിതമാതൃകക്കു വിരോധമായി വരുതെന്നു പിന്നെയും പിന്നെയും ഞാനിവിടെ ബലമായി പറഞ്ഞു കൊള്ളുന്നു. ഇംഗ്ലീഷു വിദ്യാഭ്യാസവും, പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരവുമെല്ലാം കാലംകൊണ്ട് ആവശ്യം തന്നെ. പക്ഷെ അതു താൽക്കാലികമായ സുഖത്തേയും, സൗകര്യ

ത്തേയുമാണ് അധികം ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്നത്. എന്നാൽ അതല്ല മനുഷ്യന്റെ പരമോദ്ദേശം; ശാശ്വതമായ സുഖവും സമാധാനവുമാണ്. അതിനുള്ള വഴി നമ്പൂതിരിമാരുടെ വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായത്തിൽ നല്ല പണ്ണം വെട്ടിത്തുറന്നിരിക്കണം. ഐഹികവും, പാരത്രികവുമായ രണ്ടു കാർഷ്വങ്ങൾക്കും വിരോധം കൂടാത്ത വിധത്തിൽ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസ മാതൃകയെ സൃഷ്ടിച്ച് അതിനെ പ്രചാരത്തിൽ വരുത്തി നമ്പൂതിരിമാർക്കു കേരളത്തിൽ പണ്ടുണ്ടായിരുന്ന പ്രാധാന്യത്തെ പുനർജീവിപ്പിക്കുവാനാണ് അവർ ശ്രമിക്കേണ്ടതെന്നു മാത്രം ചുരുക്കത്തിൽ പറഞ്ഞ് ഈ പ്രബന്ധം ഇവിടെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

ഞാനിപ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ ഇപ്പോൾ പരക്കെ പാഞ്ഞുപരുന്ന ഏതാനും ചില സംഗതികൾ മാത്രമല്ലാതെ പുതുതായ വല്ല കാർഷ്വങ്ങളും ഉണ്ടെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ പൊതുജനാഭിപ്രായത്തെ കണക്കിലെടുത്തുവാനോ, അങ്കുരിപ്പിച്ചാണോ ഈ പ്രബന്ധം ഉപകാരമായിത്തീർക്കുമെങ്കിൽ അത്രമാത്രംകൊണ്ടു ഞാൻ കൃതാർത്ഥനായി.

൨. നമ്പൂതിരിമാരുടെ

ആചാരനിഷ്ഠയും, ആരോഗ്യവും.

ആരോഗ്യമാണ് ഒരു സമുദായത്തിന്റെ ജീവൻ. വിദ്യാഭ്യാസം, ധനസമ്പാദനം, മറ്റു സമുദായകാര്യങ്ങൾ ഇവയെല്ലാം ആ സമുദായത്തിന്റെ ആരോഗ്യത്തെ ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുന്നത്. വീര്യവും കാജസ്സമെല്ലാം ക്ഷയിച്ചു കേവലം മൃതപ്രായമായ ഒരു സമുദായത്തെക്കൊണ്ടുലോകത്താൽ എന്തൊരു കാർഷ്യമാണ് ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നത്? അതുകൊണ്ടു സാമുദായികകാര്യങ്ങളിൽ മറ്റൊരാൾ സംഗതികളേക്കാൾ ആരോഗ്യത്തിനാണ് പ്രാധാന്യം കൊടുക്കേണ്ടത് എന്നതിന്നു സംശയമില്ല.

മുൻകാലങ്ങളിൽ നമ്പൂതിരിമാർ ഇന്നത്തേക്കാൾ വളരെ അധികം ആരോഗ്യമുള്ളവരായിരുന്നു. ദേഹാലോചനം ചെയ്യുന്നതിനും, മനഃശ്ലേഷം സഹിക്കുന്നതിനും അവർ യാതൊരു പ്രയാസവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ദേഹംണ്ണം, പരികർമ്മം, ശാന്തി എന്നിങ്ങനെ അധികമായ ദേഹാലോചനം വേണ്ടിവരുന്ന പ്രവൃത്തികളെല്ലാം പണ്ടു നമ്പൂതിരിമാർ തന്നെയാണ് ചെയ്തു പോന്നിരുന്നത്. പട്ടന്മാരേയും എമ്പ്രാന്തിരിമാരേയും മാറ്റം ആശ്രയിച്ചു തുടങ്ങിയത് ഈ അടുത്ത കാലത്താണ്. നാലു

ണക്കു വേണ്ടി നാലു കാതമല്ല, അതിലധികവും വഴി നടക്കുവാൻ നന്മുതിരിമാർക്കു ഒരു കൂസലുമില്ലായിരുന്നു ഒരു മാസത്തിൽ വ്രതോപവാസാദികളെക്കൊണ്ട് 'ഇരുപത്തെട്ടു പട്ടിണിയും രണ്ടേകാദശിയും' ആയിട്ടാണിവർ കഴിഞ്ഞിരുന്നതെന്നു തന്നെ പറയാം. ശീ.താഴ്ന്നുളള ശക്തി അവർക്കു ശൈശവം മുതൽക്കു പരിചയമാണ്. ചിപ്പറയായ ശല്യങ്ങൾക്കൊ, സങ്കടങ്ങൾക്കൊ അവരുടെ മനസ്സിനെ ഇളക്കുവാൻ ഒരിക്കലും കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ചുരുക്കി പറയുന്നതായാൽ കായികമായും, മാനസികമായുമുള്ള ശക്തി പണ്ടുള്ളവർക്കു ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ മതിയല്ലോ. എന്താൽ ഇന്നത്തെ ചെറുപ്പക്കാരുടെ കഥ വളരെ വ്യത്യസ്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അല്പമെങ്കിലും അദ്ധ്വാനിപ്പാനോ, സങ്കടങ്ങൾ സഹിപ്പാനോ തീരെ ശേഷിയില്ലാത്തവരാണ് ഇന്നത്തെ ആളുകളിൽ അധികഭാഗവും. മെളിച്ചമാകുമ്പോഴേക്കും ക്ലാപ്പി കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ പ്രാണൻ പൊയ്ക്കാകും. വണ്ടി കൂടാതെ ഒരടി വെപ്പാൻ വയ്യ. നാഴിയരി വെച്ചു കഴിക്കണമെങ്കിൽ പരാശ്രയം വേണം. കാച്ചു തണുപ്പോ, ചൂടാ തട്ടുമ്പോഴേക്കും ജലദോഷമായി, പനയായി, തലവേദനയായി. എന്നെല്ലാം ഉപദ്രവങ്ങളാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ അവസാനമില്ല. അടക്കവും കളക്കവും ഇന്നത്തെ ഉണ്ണിനന്മുതിരിമാർക്കു എത്രകണ്ടു

ണ്ടെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഇതാണ് ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതി.

ഇതിനുള്ള കാരണം പലതും പറയാനുണ്ടാകും. ശീതോഷ്ണസ്ഥിതിക്കു കാരണമാകാണ്ടു വളരെ പ്രത്യാസം വന്നിട്ടുണ്ട്. അതാണ് ഇതിനുള്ള കാരണമെന്നു ചിലരും, അതല്ല, പോഷണകാരണമായ ആഹാരങ്ങൾ ശീലിക്കാത്തതാലാണെന്നു വേറെ ചിലരും, ഗൃഹസ്ഥാശ്രമത്തിലുള്ള നിഷ്കർഷാഭാവമെന്നു മൂന്നാമതൊരു കൂട്ടരും, ഇതൊന്നുമല്ല, സൃഷ്ടിയിൽപ്പെട്ട സകലവസ്തുക്കൾക്കും — സസ്യങ്ങൾക്കും ജന്തുക്കൾക്കും മനുഷ്യനും എല്ലാം — കാലക്രമം കൊണ്ടു വളർച്ചയും ശക്തിയുമെല്ലാം ക്ഷയിച്ചു വരുന്നുണ്ടെന്നും, അതാണ് ഇതിനുള്ള കാരണമെന്നും വേറെ ഒരു വകക്കാരും ഇങ്ങിനെ പലരും പലേതു ഭിപ്രായങ്ങളും പറയുന്നുണ്ട്. ഇതിലെല്ലാം ഏതൊരു വാസ്തവമുണ്ടെന്നുള്ളതിനും സംശയമില്ല. എന്നാൽ ഇവിടെ പാശ്ചാത്യർ പോകുന്ന കാരണം ഇതൊന്നുമല്ല; ശീലത്തിന്റെ, അല്ലെങ്കിൽ ദിനചര്യയുടെ ഭേദമാണ് ഇതിനുള്ള പ്രധാനമായ കാരണം എന്നാണ്. നമുക്കു നിയമേന്മ ആചരിക്കേണ്ടതിന്നു മതസംബന്ധമായും, കുടുംബ സംബന്ധമായും സമുദായസംബന്ധമായും ചില പ്രവസ്ഥകളെല്ലാം നമ്മുടെ പൂർവ്വന്മാർ ചെയ്തു വെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ വക പ്രവസ്ഥകളെല്ലാം വൈദ്യവിധിയും,

വൈദികവിധിയും തമ്മിൽ യോജിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് എപ്പോഴായിട്ടുള്ളത്. പ്രാതഃസ്നാനംകൊണ്ടുതന്നെ ശുദ്ധിയും മനഃപ്രസാദവുമുണ്ടാകുന്നു. ആദിത്യനമസ്കാരം ദേഹദർശ്യത്തേയും, സകല്പശക്തിയേയും നല്കിപ്പിക്കുന്നു. വൃതോപചാരസാദികൾ ഉദയശുദ്ധിയേയും, ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹത്തേയും ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്നു. ഗുരുശുശ്രൂഷ, അതിഥിപൂജ എന്നിവയെല്ലാം സ്വാർത്ഥത്വം, അധ്വാനം എന്നീ മൂലമായവയെ ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇതിനെ നോക്കുന്നതായാൽ നമ്മുടെ എല്ലാ കൃത്യങ്ങൾക്കും ശീലത്തിനും സംബന്ധിച്ചും, മനസ്സിനെ സംബന്ധിച്ചും വ്യക്തമായ പ്രേരണാശക്തി ഉണ്ടെന്നു കാണാം. നമ്മുടെ പൂർവ്വന്മാർ ഇവയെല്ലാം ശരിയായി അനുഷ്ഠിച്ചു പോന്നിരുന്നതിനാൽ അതിന്റെ ഫലമായി എത്രയെങ്കിലും ദേഹാധ്വാനം ചെയ്താലും, എത്ര സങ്കടങ്ങളേയും സഹിപ്പാലും എന്നുവേണ്ട, ഓരോ ഘട്ടമായും ആഭ്യന്തരമായുള്ള സകല പ്രകൃതികളേയും ഏകീകരിച്ചു ജയിപ്പാനുള്ള ശക്തി അവർ സ്വതസ്സിദ്ധമായി രീതികളിൽ അതുതാല്പര്യമായി.

എന്നാൽ ഇപ്പോഴൊ, നമുക്ക് ഈ വക ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധ വളരെ കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വിഷയസുഖമാണ് നമ്മെ ബലമായി ആകർഷിക്കുന്നത്. സുഖമായി ഉണ്ണണം, ഉറങ്ങണം, മറുക്കണം, വെടി പറയണം, എപ്പോഴും കാപ്പി കുടിക്കണം.

ടിക്കണം ഇതൊക്കെയാണ് ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ ഉൽകൃഷ്ടമായ ജീവിതകൃത്യങ്ങൾ. ഇതുകൊണ്ടോ ക്ഷമനസ്സിനു തൃപ്തിയോ, ദേഹത്തിനു ബലമോ ഉണ്ടാകുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, ദേഹത്തിനും, ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കും, മനസ്സിനും ഉള്ള ശക്തികളെല്ലാം ക്ഷയിച്ചു പോകയും ചെയ്യുന്നു. സൂക്ഷ്മത്തിൽ ഇപ്പോൾ നമ്മൾക്കു യാതൊരു സ്വശക്തിയുമില്ല. ഉണിന്നടിമ, ഉറക്കത്തിന്നടിമ, കാപ്പികുടിക്കടിമ ഇങ്ങിനെ സർവ്വത്തിനും അടിമതന്നെ. ഇതിനെല്ലാം കാരണം മരൊറാനമല്ല. ശീലത്തിന്റെ ഭേദം ഒന്നു മാത്രമാണ്. പണ്ടുള്ളവർ അദ്ധ്വാനിച്ചും കഷ്ടപ്പെട്ടും ശീലിച്ചു. അതിനാൽ അവർക്ക് എത്ര ക്ലേശവും സഹിക്കാറായി. ഇന്നുള്ളവർ സുഖമായി ശീലിച്ചു അതുകൊണ്ടു നമുക്കു സങ്കടങ്ങൾ ഉണ്ടാകും അശേഷം സഹിപ്പാൻ പര്യാപ്തവുമായും ചെയ്തു. എന്നതെന്നെയല്ല, ബുദ്ധിമുട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടു പണ്ടുള്ളവർക്ക് സുഖത്തിനുള്ള വഴി വളരെ സുലഭമായിരുന്നു. നേരേ മറിച്ച് ഇന്നുള്ളവരുടെ മോഹവും പ്രയത്നവുമെല്ലാം സുഖത്തിനാണെങ്കിലും അതുകിട്ടുന്നതു വളരെ അപൂർവ്വമായും ക്ലേശമായി. അപ്പോഴും ആവശ്യമായിത്തീർന്നാൽ പിന്നെ സുഖമെവിടെ? എന്നും സദ്യായിട്ടാണു ഭക്ഷണമെന്നിരിക്കട്ടെ. കുറെ കഴിയുമ്പോൾ അതിലുള്ള പുതുമയും രുചിയുമെല്ലാം കുറഞ്ഞു കേവലം ഒരു അരോ-

ചകിയെപ്പോലെയായിത്തീരുകയും അതിലും വിശേഷമായ വട്ടങ്ങൾ കൂട്ടുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നതു സ്വാഭാവികമാണല്ലോ.

ഇത്രയും പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്കും, ആരോഗ്യത്തിനും തമ്മിൽ വളരെ സംബന്ധമുണ്ടെന്നും, അതുകൊണ്ട് ആരോഗ്യത്തെ നിലനിർത്താൻ വിചാരിക്കുന്നവർക്കും ആചാരത്തെ സംരക്ഷിക്കുവാനാണു നാം ഒന്നാമതായി ശ്രമിക്കേണ്ടതെന്നും ഒരുവിധം വന്നുവെല്ലാം. എന്നാൽ പൂർവാചാരങ്ങൾ മുഴുവൻ കണ്ണടച്ച വിശ്വസിച്ച് അനുഷ്ഠിച്ചുകൊള്ളണമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായമെന്ന് ആരും തെറ്റിദ്ധരിക്കയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. നമ്മുടെ നടവടികളിലെല്ലാം ശരീരത്തെ സ്പന്ധിപ്പിച്ചും, മനസ്സിനെ സ്പന്ധിപ്പിച്ചും ചില തത്വങ്ങൾ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ആ വക തത്വങ്ങളെ ഒന്നും വിടാതെ കാലോചിതമായ വിധത്തിൽ ഇവയെ സംരക്ഷിക്കണമെന്നു മാത്രമാണ് ഇവിടെ പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം.

എന്നാൽ ഇന്നത്തെ ചെറുപ്പക്കാർ ഈ വക സംഗതികൾ മനസ്സിലാക്കിത്തന്നെ ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. നേരത്തെ കുളി, തേവാരം, കുടുംബജോലി മുതലായ കൃത്യങ്ങൾ നടത്തുന്നതു കാച്ചുപോരായ്ക്കയാണോ എന്നുകൂടി ചിലർക്കു സംശയമുള്ളതുപോലെ തോന്നുന്നു. കാപ്പി കുടിച്ചും, യോഗ

ക്ഷേമപക്ഷമാണെന്നു വരുത്തുവാൻ വേണ്ടി കാരണവന്മാരെ ചീത്ത പാഞ്ഞും, കയ്യിന്മേൽ വാച്ചു കെട്ടിയും, വായനയും മറുമാണമില്ലെങ്കിലും ഒരു കടലാസ്സോ, പുസ്തകമോ കയ്യിൽ ധരിച്ചും യാതൊരു ചുമതലയും കൂടാതെ തെക്കുവടക്ക് അലഞ്ഞു തിരിയുന്നതാണത്രെ ഇന്നത്തെ വലിയ പുരുഷന്മാർ. ചാത്തം മുതലായ ക്രിയകൾക്കുകൂടി കാലത്തു കാപ്പി കുടിക്കാത്തവരെ കിട്ടുവാൻ വളരെ പ്രയാസമായി തീർന്നിരിക്കുന്നുവെന്നു ചില കാരണവന്മാർ പറയുന്നതിൽ വലിയ തെറ്റുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

എന്നാൽ സൂക്ഷ്മം ആലോചിക്കുമ്പോൾ ഇതിൽ ആരേയും കുറാം പറഞ്ഞിട്ടു കാൺമില്ല. പണ്ടത്തെ വിദ്യാഭ്യാസവും, ഗൃഹകലവാസവും, ബ്രഹ്മചര്യവുമെല്ലാം നാമമാത്രമായി തീർന്നതാണ് ഇതിനെല്ലാം കാരണം. ശരിയായ ബ്രഹ്മചര്യത്തെ പുനർജീവിപ്പിച്ചെടുത്തു ഇതിന് ഒരിക്കലും പരിഹാരമുണ്ടാകുന്നതല്ല. ഇന്നത്തെ ബ്രഹ്മചര്യം കേവലം മുണ്ടു ചിറാതെ നടക്കുന്നതിലും, പൂണത്ത്, കൃഷ്ണാജിനം, മേഖല ഇവ ധരിക്കുന്നതിലും മാത്രമായി കലാശിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇവയെല്ലാം ബ്രഹ്മചര്യത്തിന്റെ ബാഹ്യചിഹ്നങ്ങൾ മാത്രമേ ആകുന്നുള്ളൂവെന്നു നാം മനസ്സിലാക്കുവാൻ വൈകിയിരിക്കുന്നു. ഒരു ഉത്തമനായ ഗൃഹവിനെ

ആശ്രയിച്ചിട്ട്, അദ്ദേഹത്തെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ശുശ്രൂഷിച്ചിട്ട്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശം അനുസരിച്ചു ദേഹത്തിനു ദാർശ്ട്യവും, സ്വഭാവത്തിനു സ്ഥിരതയും, ബുദ്ധിക്കു വികാസവും സമ്പാദിക്കുകയാണു ശരിയായ ബ്രഹ്മചര്യം. ക്ഷീണിച്ചു കിടക്കുന്ന നമ്മുടെ സമുദായത്തിനു വീഴ്ചയും, ഓജസ്സും, ശക്തിയും ഉണ്ടാവണമെങ്കിൽ ബ്രഹ്മചര്യത്തെ വീണ്ടും നല്ല നിലയിൽ കൊണ്ടുവരികതന്നെ വേണം. ഈ ഒരു കാര്യം നമ്മുടെ പുതിയ പാഠശാലതന്നെ കത്തോറു വിജയകരമായ വിധത്തിൽ നിർവ്വഹിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

—
 ഡ. നമ്പൂതിരിമാരുടെ

അതിഥിസൽക്കാരം.

നാം സഹജീവികളോട് ആചരിക്കേണ്ട ധർമ്മങ്ങളിൽ വളരെ മുഖ്യമായ ഒന്നാകുന്നു അതിഥിസൽക്കാരം. ഹിന്ദുക്കൾ പ്രാചീനകാലം മുതൽക്കേ ഇതിനു വളരെ പ്രാധാന്യം കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജാതിമതഭേദം കൂടാതെ സകലർക്കും ഒരുപോലെ ആതിഥ്യം ചെയ്തു സന്തോഷിപ്പിക്കുന്ന ഒരു രാജ്യമാണു ഭാരതവണ്ഡമെന്നു പണ്ടെങ്കിലുണ്ടു ലോകപ്രസിദ്ധമാണ്. പ്രാചീന ഹിന്ദുക്കൾ ഇതിനെ

ദേവയജ്ഞം, വിത്രയജ്ഞം, ജ്ഞിയജ്ഞം തുടങ്ങിയുള്ള പഞ്ചയജ്ഞങ്ങളിൽ ഒന്നായി കല്പിച്ചിട്ടുള്ളതന്നെ ഇതിന്റെ പ്രാധാന്യത്തിന്നു മതിയായ ലക്ഷ്യമാണല്ലോ. എന്നല്ല, മറ്റു ധർമ്മങ്ങൾക്കെല്ലാം അല്പം വല്ല ലോപവും വന്നുപോയാലും ഈയൊരു കൃത്യത്തിൽ ഒരിക്കലും വീഴ്ച വരുത്തുവാൻ പാടില്ലെന്നായിരുന്നു പണ്ടുള്ളവരുടെ നിശ്ചയം. അരിമിപ്പുഴ ഒന്നുകൊണ്ടു മാത്രം മഹാദല്പാ ദേവന്മാരെയും പൂജിച്ചാലുണ്ടാവുന്ന ഫലം ലഭിക്കുമെന്നാണു ധർമ്മശാസ്ത്രം വിധിക്കുന്നത്. ഫണ്ടു ഗൃഹസ്ഥന്മാർ അരിമിയെ കിട്ടാൻവേണ്ടി വഴിയിൽ പോയി കാത്തുനിന്നിരുന്നു എന്നും കിട്ടാത്താൽ അന്നു ജലപാനംപോലും കൂടാതെ തീരെ പട്ടിണി കിടന്നിരുന്നു എന്നും മറ്റുമുള്ള കഥകളും പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ.

വിശേഷിച്ചു മലയാളികൾ ഈ വിഷയത്തിൽ പരദേശികളെക്കാൾ വളരെ അധികം ശ്രദ്ധയുള്ളവരായിരുന്നു എന്നു പറയാം. അവിടങ്ങളിൽ എത്രതന്നെ കബേരന്മാരായിരുന്നാലും അവരുടെ ഗൃഹത്തിൽ ചെന്നു കയറിയാൽ അതൊരു പരിചയവുമില്ലെങ്കിൽ കൈ നനച്ചു പോരുവാൻ സാധിക്കുന്ന കാര്യം വളരെ സംശയമാണ്. എന്നാൽ മലയാളത്തിലാകട്ടെ, ചെറാക്കുടിലായാൽ കൂടി എതുസമയത്തും ഒരു വഴിപോക്കൻ കടന്നുചെല്ലുന്നതാ

യാൽ തന്റെ സുഖവും സൗകര്യവുമെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടുപോലും ആദരവോടുകൂടി അയാളെ അവസ്ഥാനുസരണം സൽക്കരിക്കുമെന്നുള്ളതു നമുക്ക് ഏതൊരു അനുഭവമുള്ളതാണ്ല്ലോ. സ്വന്തുള്ള കുടുംബങ്ങളിലെ കഥ പറയേണ്ടതില്ല. എത്ര അഗതികളും ഗോസായികളുമാണു മലയാളത്തറവാടുകളുടെ കൂദാശയും നന്നെകൊണ്ടു മാത്രം ഉപജീവനം കഴിച്ചുപോരുന്നതും. എന്നാൽ മലയാളത്തിൽ തന്നെ നമ്പൂതിരിമാർക്കു ഇതിലുള്ള നിഷ്പന്ന വളരെ കലശലാണ്. അവർ ഉയന്ന ജാതിക്കാർക്കു കൊണ്ട് അവരുടെ ഇല്ലങ്ങളിൽ എത്ര ജാതിക്കാരും ആതിഥ്യമുണ്ട്. അവസ്ഥാനുസരണം എല്ലാവരെയും ആദരിച്ചു സൽക്കരിക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. വിശേഷിച്ചു, സ്വജനങ്ങളായ നമ്പൂതിരിമാർക്കു എത്ര ദിവസമെങ്കിലും താമസിക്കാം. കുളി, തേവാരം, ഉഴുണ, മുറുക്ക, കിടപ്പു മുതലായ കാര്യങ്ങൾക്കു ക്ഷമ കാലത്തും അസ്വാധീനമൊരു സൗകര്യമോ ഉണ്ടാവുന്നതല്ല. ആരെങ്കിലും ഈ വിഷയത്തിൽ കറച്ചു വല്ല ഉപേക്ഷയോ ഉദാസീനതയോ കാണിച്ചാൽ അതു സമുദായവിരോധത്തിന്നു കാരണമായാത്തതിനുമെന്നു പറഞ്ഞാൽ തന്നെ അവർ ഈ വിഷയത്തിൽ എത്രമാത്രം നിഷ്പന്നിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു ഭരതവിധം മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ.

എന്നാൽ കാലംകൊണ്ടു നന്മുതിരിമാരുടെ ഇടയിൽ പലേ സഭാപ്പട്ടികളും ക്ഷമിച്ചും, ദുഷിച്ചും തുടങ്ങിയതോടുകൂടി ഈയൊരു നടപടിക്കും വലിയ കോട്ടം തട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നു പ്രസനപൂർവ്വം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ ചിലർ ഇത് ഒരു പുതുമയായിത്തോന്നിയേക്കാം. പണ്ടത്തേക്കാൾ ഇപ്പോൾ 'ലൗകികം' വളരെ അധികമായിട്ടുണ്ടെന്നു സാധാരണ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഒരുപ്രായമുള്ളത് ഇവിടെ കാക്കാതിരിക്കുന്നില്ല. പക്ഷെ ഈ യൊരഭിപ്രായം അത്ര ആലോചനാപൂർവ്വമായിട്ടുള്ളതാണെന്നു എന്ന് ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ലൗകികം വല്ലതും അധികമായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു സ്വാഭാവികമായൊരു മുൻനിറുത്തിട്ടുള്ള ലൗകികമേ ആകുന്നുള്ളൂ. പേരു സമ്പാദിപ്പാനൊ, വല്ലവരുടേയും പ്രീതി സമ്പാദിപ്പാനൊ മാത്രമല്ല കാര്യലാഭങ്ങൾക്കൊ ആയി ചെയ്യുന്ന കേമമായ വിരുന്നസൽക്കാരങ്ങളും അതിനുള്ള വലുതായ ചിലവുമാണു സൂക്ഷ്മത്തിൽ ഇപ്പോൾ വലിച്ചിട്ടുള്ളത്. അല്ലാതെ തന്റെ കർത്തവ്യകർമ്മമെന്ന ബോധത്തോടുകൂടിയും സർവ്വസാധാരണമായുള്ള ലൗകികം വളരെ കുറവായിട്ടുണ്ടെന്നാണു പറയേണ്ടത്. ചാർച്ചക്കാരോ വേഴ്സിക്കാരോ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പ്രമാണിയൊ ആണു ഗൃഹത്തിൽ വന്നിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ തേച്ചുകുളി, ഊണു, മുറുക്കു, കാപ്പി, പലഹാരം

രം മുതലായത് അവർ ആവശ്യമില്ലെങ്കിലും നാം തയ്യാറാക്കി വെച്ചു നിർബന്ധിക്കുകയായി. യാതൊരു പരിചയവുമില്ലാതെ ഉള്ള ഒരാളാണെന്നിരിക്കട്ടെ, അയാളുടെ കൂടി, ഉറണം, കിടപ്പു തുടങ്ങിയുള്ള അത്യാവശ്യകാര്യങ്ങൾ കൂടി നിവൃത്തിച്ചു കൊടുപ്പാനുള്ള ആളുകൾ നമ്മുടെ ഇടയിൽ വളരെ ദുർല്ലഭമായിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അതിഥി പരിഷ്കാരവും പ്രാദേശികമൊന്നുമില്ലാത്ത ഒരു പഴമക്കാരൻ കൂടി യായിരുന്നാൽ പിന്നെ അയാളുടെ കയ്യുപ്പാടു പറയേണ്ടതുമില്ല. ഇങ്ങിനെയാണു മിക്കവാറുമുള്ള ഇപ്പോഴത്തെ ലൗകികസമ്പ്രദായം. ഈ നടപടികൾ അതിഥിപൂജ എന്നല്ല, ആത്മപൂജ എന്നാണു പേർ പറയേണ്ടത്.

എന്നാൽ മേൽപ്പറഞ്ഞതിൽനിന്ന്, ഈ വിഷയത്തിൽ കേവലം ആർക്കേദമോ വ്യത്യാസമോ ഒന്നും ആവശ്യമില്ലെന്ന് ആരും അർത്ഥമാക്കുകയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ചില വ്യത്യാസങ്ങളെല്ലാം തീർച്ചയായും വേണ്ടിവരും. പക്ഷെ അതു സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിട്ടാവരുതെന്നു മാത്രമേ ഉള്ളൂ. അതിഥികളെ താരതമ്യപ്പെടുത്തുന്നത് അവരുടെ യോഗ്യതായോഗ്യതയെ നോക്കിട്ടായിരിക്കണം. ക്ഷണിച്ചു വന്നിട്ടുള്ളവർ, യദൃച്ഛയായി വന്നിട്ടുള്ളവർ, സ്ഥിരതാമസക്കാർ, തന്നെക്കാൾ ഉയർന്നവർ, താണവർ, സമന്മാർ എന്നിങ്ങി

നെ അതിമികൾ പല തരക്കാലായിരിക്കുമല്ലോ. ഇവയെല്ലാം യഥോചിതം സല്ലരിച്ചു സന്തോഷിപ്പിക്കണമെന്നാണു ധർമ്മശാസ്ത്രം ഉപദേശിക്കുന്നത്. ക്ഷണിച്ചവരുടെ കാൽപ്പാദം ക്ഷണിക്കാത്തവരുടെ കാൽപ്പാദം നാം കരുപോലെ വിചാരിക്കരുത്. ക്ഷണിച്ചവരുടെ കാൽപ്പാദം പ്രത്യേകം മനസ്സിൽത്തന്നെമെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഇതുപോലെ തന്നെ ഉയർന്ന പദവിയിൽ ഇരിക്കുന്ന ഒരാളുടെ ആവശ്യവും കരുതേണ്ടതാണെന്നു ആവശ്യവും കരുതേണ്ടതായിരിപ്പാൻ തരമില്ല. ഈ വിധം അവസ്ഥ, ആവശ്യം മുതലായ വ്യത്യാസങ്ങളനുസരിച്ചു ലൗകികവിഷയത്തിലും പല ഭേദങ്ങളും വ്യത്യാസങ്ങളും ചെയ്യേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്.

എന്നാൽ എപ്പോഴും എല്ലാവർക്കും ഈ കരു കാൽപ്പാദം ഇങ്ങിനെ ഉചിതംപോലെ ഭംഗമായി നിർവ്വഹിക്കാൻ സാധിച്ചു എന്നു വരുന്നതല്ല. വലിയ സ്ഥിതിയിലുള്ള ഒരാൾ താണിനിലയിലുള്ള ഒരാളുടെ ഗൃഹത്തിൽ യദൃച്ഛയായി ചെല്ലുന്നതായാൽ ആ മാന്യനായ അതിഥിയുടെ അവസ്ഥയനുസരിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ ആരാധിപ്പാൻ ആ ഗൃഹസ്ഥനെക്കൊണ്ടു കഴിഞ്ഞു എന്നു വരുന്നതല്ലല്ലോ. അങ്ങിനെയുള്ള അവസരങ്ങളിൽ തന്റെ സ്ഥിതിയനുസരിച്ചും തല്ലാലസൗകര്യംപോലെയും വല്ലതും ചെയ്തു തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാനേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അതി

മിസപ്പ്ലാമത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം ത്രാഗമാണ്. ഇതിന്റെ സാഫല്യമിരിക്കുന്നത് അവനവനു പ്രിയമുള്ള സാധനങ്ങളെ മനസ്സഴിഞ്ഞ് ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിലാണ്. അല്ലാതെ മുഴുവൻ അതിമിയുടെ അവസ്ഥയും യോഗ്യതയും നോക്കി ചെയ്യുന്നതിലല്ല. സപ്ലാമം അതിമിയുടെ അവസ്ഥയും യോഗ്യതയും അനുസരിച്ചു സാധിച്ചില്ലെങ്കിലും അതു ഗ്രഹസ്ഥന്റെ അവസ്ഥക്ക് ഒട്ടും കുറവുകൂടാത്തതും; ഏറ്റവും ഹൃദയപൂർവ്വമായിട്ടുള്ളതുമായിരുന്നാൽ അതുതന്നെയാണ് അതിമിയുടെ സന്തോഷത്തിനും ഗ്രഹസ്ഥന്റെ കൃതാർത്ഥതക്കും കാരണമായിട്ടുള്ളത്. ഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻ ദുഷ്ടോധനന്റെ ആധംബരത്തോടുകൂടിയ ആതിഥ്യത്തെ ഉപേക്ഷിച്ച്, ദരിദ്രനായ വിദ്വരന്റെ ക്ഷണമല്ലയോ സ്വീകരിച്ചത്. ശ്രീരാമൻ തന്റെ മനവാസകാലത്തു മഹാഷിമാർ ചെയ്ത ഫലമൂലാദികളെക്കൊണ്ടുള്ള സപ്ലാമത്തെ ഏറ്റവും തൃപ്തിയോടുകൂടിയല്ലയോ കൈക്കൊണ്ടത്. ഇതുകൊണ്ട്, അതിമിയുടെ യോഗ്യതയോ ഗൃത നോക്കി ചെയ്യാൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കിലും ഗ്രഹസ്ഥന്റെ അവസ്ഥയനുസരിച്ചു ശ്രദ്ധയോടുകൂടി ചെയ്യുന്നതായാൽ യാതൊരു പോരായ്മയുമില്ലെന്നു തെളിയുന്നു. കുറുത്ത മുഖവും വെളുത്ത ചോറുമായിട്ടു യാതൊരു ഫലവുമില്ല. ഭക്തിയാണു ഉകരിക്കുള്ള മുഖ്യമായ രസം എന്നു പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ.

എന്നാൽ പണ്ടത്തെപ്പോലെ ചുരുങ്ങിയ മട്ടിലും സാമാന്യമായ രീതിയിലും ഈ വക കാര്യങ്ങൾ ഇക്കാലത്തു നടത്തിക്കൊണ്ടു പോവാൻ കഠിന പ്രയാസമായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല. ജീവിതസമ്പ്രദായം നാടോടുകൂടി കീഴേമൽ മറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആവശ്യത്തിലേക്കാൾ ആഡംബരത്തിലാണു ജനങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധ മുഴുവൻ പതിഞ്ഞുവശായിട്ടുള്ളത്. അതിനാൽ വന്നുകൂടുന്ന ചിലവിന്നു ഒരു കയ്യും കണക്കുമില്ല, അതിനുമുമ്പെങ്കിലും നേരത്തെ കാപ്പി നിവൃത്തിക്കേണ്ടതിന്നുതന്നെ വലുതായ ചിലവു ചെയ്യേണ്ടതായിട്ടാണ് വന്നിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടു പണ്ടത്തെ മാർഗ്ഗത്തിൽ സർവ്വസാധാരണമായ ലൗകികം ഇക്കാലത്തു നടത്തണമെങ്കിൽ കഠിന ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല. എങ്കിലും നാം മനസ്സികത്തുന്നതായാൽ കഠിന ഭക്ഷണഭേദപ്പെടുത്താൻ കഴിയുമെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. അതിനിസർപ്പാരം ഗൃഹകൃത്യങ്ങളിൽ മന്നാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടു കുടുംബഭാരവാഹികളാണ് ഇതിൽ മുഖ്യമായി മനസ്സികത്തേണ്ടത്. വരവുചിലവുകളെ നല്ലവണ്ണം വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തി കൃത്യബോധത്തോടുകൂടി ഭരണം നടത്തുന്നതായാൽ കാലോചിതമായ വിധത്തിൽ ഇതിന്നു ഒരുവിധം നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകാവുന്നതാണ്.

എന്നാൽ സൂക്ഷ്മത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ടു
 പ്ലാതെ ഇതിനെ ശരിയായി പുനർജീവിപ്പിക്കാൻ
 കഴിയുന്നതല്ല. കടയ്ക്കൽ നന്നച്ചേ തലയ്ക്കൽ പിടി
 ക്ക! എല്ലാ നടപടിയും കാരോ മനോവ്യാപാരങ്ങ
 ുടെ ഫലങ്ങളാണ്. അതുകൊണ്ടു മനസ്സിനെ
 നേർവഴിയിൽ തിരിച്ചുവിടുന്നതായ വിദ്യാഭ്യാസം
 പരക്കെ പരക്കണം. എന്നാൽ മാത്രമെ ഇതിന്നു
 നിശ്ശേഷം പരിഹാരമുണ്ടാവുകയുള്ളൂ. ഏകിലും കു
 ടുംബഭാരവാഹികൾ ശ്രദ്ധവെക്കുന്നതായാൽ കു
 റെയൊക്കെ ഭേദപ്പെടുത്താൻ കഴിയുന്നതാകുകൊ
 ണ്ട് അവർ ഈ വിഷയത്തിൽ പ്രത്യേകം ദൃഷ്ടിവെ
 ക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

൪. അന്തർജനങ്ങളുടേയും കിടാങ്ങളുടേയും അനാഥ സ്ഥിതി

ഒരു സമുദായത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധി അതിലെ
 സ്ത്രീകളുടേയും കുട്ടികളുടേയും കാലക്ഷേപത്തെ ആ
 ശ്രയിച്ചായിരിക്കുന്നത്. സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും അ
 രിഷ്ടിക്കുന്ന സമുദായം ഒരിക്കലും ഉന്നതിയെ പ്രാ
 പിടിക്കുന്നതല്ല. അവരുടെ സന്തോഷത്തിലും സമാ
 ധാനത്തിലുമാണ് ഒരു സമുദായത്തിന്റെ ശ്രേയ

സ്വ മുഴുവൻ അടിയറച്ചു നില്ക്കുന്നത്. എന്നാൽ നന്മതിരി സമുദായത്തെ സ്പെഷ്യലിച്ച് ഒത്തോളം ഈ ഒരു കാര്യം വളരെ ശോചനീയമായ വിധത്തിലാണെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിലെ അന്തർജനങ്ങളും കിടാങ്ങളും തങ്ങളുടെ നിത്യവൃത്തികൂടി എത്രയൊ കഷ്ടപ്പെട്ടാണ് കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നത്. സുഖത്തിന്റെ കാര്യം പിന്നെ പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഈ ഒരു സംഗതി അവരുടെ കാലക്ഷേപത്തെ ഒരു പരിശോധിച്ചാൽ അറിയാവുന്നതാണ്. ഒന്നാമത് അന്തർജനങ്ങളുടെ കഥ നോക്കുക.

സ്രീകൾ സ്വതേതന്നെ അബലകളും അസ്വതന്ത്രകളുമാണല്ലോ. വിശേഷിച്ചു അന്തർജനങ്ങളുടെ കഥ പറയേണ്ടതുമില്ല. ന്യായമായ ആവശ്യങ്ങളും സങ്കടങ്ങളും മറ്റുള്ളവരോടു പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കുവാൻകൂടി സാധ്യകൂലായ അവർക്കു ശേഷിയില്ല അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ എത്രയൊ ലഘുവായിട്ടുള്ളവയാണ്. പണിയെടുത്തു വലയുമ്പോൾ രണ്ടു നേരവും വിശപ്പടങ്ങുവാൻ മാത്രമുള്ള ആഹാരം വേണം. നന്നേ നാരാഞ്ഞതും കീറാത്തതുമായ വസ്ത്രംകൊണ്ടു നഗ്നതയെ ഒരു മറയ്ക്കുന്നത് ആവശ്യമാണ്. നിത്യോപയോഗത്തിനുള്ള ചില്ലറ ചില പണ്ടങ്ങൾ ഉണ്ടായാൽ വളരെ സന്തോഷമായി! തീയ്യം പുകയുമോറു തലയ്ക്കും ദേഹവും കല

ശലായി എരിയുമ്പോൾ കോഴ് എണ്ണ പെരുമാറി
 യാൽകൊള്ളാം. കഠിനമായ തണുപ്പുള്ളകാലങ്ങളി
 ൽ കിടക്കുന്നതിന്നു വല്ല വിരിയോ പുതപ്പോ കിട്ടി
 യാൽ വളരെ കേമമായി. വഴിവാടിനൊ വഴിച്ചി
 ലവിന്നൊ ആയി അരക്കാലോ കാലോ കിട്ടിയാൽ
 വലിയ സന്തോഷത്തോടെ അനുഗ്രഹിക്കും. കി
 ടാങ്ങളുടെ അരയിലും കഴുത്തിലും അത്യാവശ്യം ചി
 ല പണ്ടങ്ങൾ കെട്ടിച്ചു കണ്ടാൽകൊള്ളാം. ഇത്ര
 യൊക്കെ അവർക്ക് ആവശ്യമുള്ളു. അല്ലാതെ സോ
 പ്റ്റ്, കാപ്പി മുതലായ പരിഷ്കൃതരീതിയിലുള്ള
 ആവശ്യങ്ങൾ അവരുടെ ജീവിതത്തെ മലിന
 പ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞില്ല. എന്നാൽ അവരുടെ ഈ
 ചുരുങ്ങിയ ആവശ്യങ്ങൾ തന്നെ എത്രത്തോ
 ളും ബുദ്ധിമുട്ടിയ്ക്കുകൊണ്ടാണ് കഴിഞ്ഞു കൂടു
 ന്നതെന്നു പറയാനില്ല. രണ്ടു നേരവും ഒരു
 വിധം സൈപരമായും സുഖമായും ആഹാരം
 കഴിക്കുന്ന അന്തർജനങ്ങൾ ഉണ്ടോ എന്നുത
 ന്ന വളരെ സംശയമാണ്. പണി എടുക്കുവാനു
 ള്ള ഒരുവക യന്ത്രംപോലെയാണ് നാം അവരെ
 കരുതിപ്പോരുന്നത്. വെങ്കാനം വിളമ്പാനുമല്ലാ
 തെ ഉണ്ണാനുള്ള അധികാരം തങ്ങൾക്കില്ലെന്നാണ്
 അവർക്കുതന്നെയുമുള്ള ബോധ്യമെന്നു തോന്നുന്നു.
 നന്മുതിരിമാരുടേയും, കൂട്ടിപ്പട്ടന്മാരുടേയും, വഴി
 പോക്കന്മാരുടേയുമെല്ലാം ശാപ്പാടു കഴിയുമ്പോഴെ

കുറവെച്ചു പാത്രങ്ങളുടെ അടികളു കഴിയും. പിന്നെ വല്ല ഉപ്പോ മുളകോ കൂട്ടി എത്ര വിധമെങ്കിലും തല്ലാലത്തെ ക്ഷുത്തക്കുക എന്നല്ലാതെ തങ്ങൾ വെച്ചുണ്ടാക്കിയ സാധനങ്ങളുടെ രുചിയൊന്നു നോക്കാൻകൂടി അവർക്കു സാധിക്കുന്ന ദിവസം വളരെ കാര്യം. എത്ര വലിയ ഇല്ലങ്ങളിലേയും സ്ഥിതി മിക്കവാറും ഇങ്ങിനെയാണ്. ഇനി വസ്തുത്തിന്റെ കഥ പറയുന്നതായിരിക്കിൽ അവരുടെ ആവശ്യത്തിനും സ്ഥിതിക്കും തക്കവണ്ണം എടുത്തുകൊടുക്കുന്ന ഇല്ലങ്ങൾ വളരെ ദുർലഭമാണ്. പണ്ടങ്ങളുടെ കാളവും മേപ്പടിതന്നെ. എണ്ണതേച്ചു കളിപ്പാൻ അവർ സ്വതേതന്നെ നല്ല ദിവസം ഉണ്ടാകയില്ല. ഉള്ളപ്പോൾ സ്വാധീനംപോലെ എല്ലാത്തോഴും അതു കിട്ടുമോ എന്നും സംശയമാണ്. കിടപ്പാറുള്ള വട്ടത്തിന്റെ കാര്യം കരണിന്റെ കൂടുകൂട്ടുമ്പോലൊന്നെന്നു പറയാം. തണുപ്പു കാലംവരുമ്പോഴെ അവർ ഈ കാര്യം ആലോചിക്കാൻതന്നെ തുടങ്ങുകയുള്ളു. അതുതന്നെ നമ്പൂതിരിമാരോടു പറയാൻ സംശയിച്ചും, 'യേപ്പെട്ടം കഴിയുമ്പോഴെ' ആവശ്യമുള്ള കാലവും കഴിയും. പിന്നെ വരുംകൊല്ലം ആവാമെന്നും ചെക്കും. പിന്നെയും ഗതി ഇതുതന്നെ. വഴിചാടിനോയും വഴിച്ചിലവിനോയും കഥ പറയാതിരിക്കുന്നതാണ് ഉത്തമം.

കിടാങ്ങളുടെ കാര്യം ഒരു പ്രത്യേകതന്നെ

എടുത്തു പറയേണ്ടതുണ്ട്. അമ്മമാർ അടുക്കള
 പണയായി. നമ്പൂതിരിമാരുടെ എല്ലാത്തോഴുമുള്ള
 പ്രയത്നവും വിചാരവുമെല്ലാം അന്ത്യസമുദായത്തി
 ലെ കുടുംബങ്ങളെ പുലർത്താനായും കലാശിച്ചു. വി
 ന്നെയെല്ലാം ദാസിമാരുടെ കരുണമാത്രമാണ് അ
 വർക്കു ശരണമായിട്ടുള്ളത്. അതിന്റെ ഫലം നാം
 ധാരാളം അനുഭവിക്കുന്നുമുണ്ടല്ലോ. എന്തെല്ലാം
 ദുർഗ്ഗുണങ്ങളും അന്ധവിശ്വാസങ്ങളുമാണ് നാം
 അവരിൽനിന്നു പഠിച്ചുപിടിച്ചിട്ടുള്ളത്. എങ്കിലും
 നമ്മുടെ ജീവനെ രക്ഷിച്ചുതന്നിട്ടുള്ള പോരാത്തമാ
 രെ കുറിച്ച് ആക്ഷേപിക്കുന്നത് ഒരുവക കൃതജ്ഞത
 യാണെന്നു കരുതി അതിനു തല്പാലം ഞാൻ തുനി
 യുന്നില്ല. കിടാങ്ങളുടെ ആരോഗ്യം, സന്മാർഗ്ഗം,
 ബുദ്ധിവികാസം മുതലായവയ്ക്കായി വല്ലാതെ ഏ
 ്പ്പാടെങ്കിലും ചെയ്യുന്നതായ ഒരു നമ്പൂതിരി കുടും
 ബം മലയാളത്തിൽ ഉണ്ടോ എന്നുള്ള കാര്യം
 ഞാൻ വളരെ സംശയിക്കുന്നു. കിടാങ്ങൾ വിശ
 ന്ന വലത്തു ശാസ്ത്രം പിടിക്കുമ്പോൾ അടുക്കളപ്പ
 ണിയുടെ തിരക്കിൽ അമ്മമാർ കുറച്ചു വെറും ചോ
 റെങ്കിലും കൊടുത്താൽതന്നെ കേമമായി. കുറച്ചു
 കൊച്ചുക്കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു മുലകൊടുപ്പാൻകൂടി അവർക്കു
 ഗൃഹജോലി നിമിത്തം അവസരമില്ലാതെയാണി
 റിക്കുന്നത്. പിന്നെ വല്ല ചിരഞ്ജോ ചൊരിയെവ
 യാരിൽ ദിനമൊ മരൊറാ പിടിപ്പെട്ടാലത്തെ സ്ഥി

തി എന്നായിരിക്കും. പണ്ടുള്ളതേയും വസ്ത്രങ്ങളുടേയും കഥയെ കുറിച്ച് ഇനി വിശേഷിച്ചു പറയേണ്ടതുമില്ല. അറയിലേക്കും കഴുത്തിലേക്കുള്ള ഒരു ചാടിനപോലും കാത്തു കിട്ടാതെ കഷ്ടപ്പെടുന്ന ദിക്കു ധാരാളമാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ അത് ഒട്ടും അതിശയോക്തിയാകുന്നതല്ല. ഇനി ഇവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ കാര്യമാണ് പറയാനുള്ളത്. പണ്ട് ഒരു എഴുത്തശ്ശനെ ചെങ്കുന്ന സ്വസ്ത്രഭായമെങ്കിലും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അതും കൂടി ഇല്ലാതായിരിക്കുന്നു. ആകപ്പാടെ ഇവരുടെ സ്ഥിതി വളർത്തു മൃഗങ്ങളേക്കാൾകൂടി കഷ്ടമാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ മതിയല്ലോ. ഇത്രത്തോളം സംഗതികളിൽ ഉണ്ണികളുടേയും, പെങ്കടാങ്ങളുടേയും അവസ്ഥ ഒന്നുതന്നെയാണ്. എന്നാൽ ഉണ്ണികൾ സമാധാനത്തന്നെ കഴിയുന്നതോടുകൂടി ഈ തടവിരുവിന് ഒരു വിധം രക്ഷപ്പെട്ടു കഴിയും. പക്ഷേ പിന്നെ യാതൊരു കീഴടക്കവുമില്ലാതെ താനേന്നിനികളായി തീർന്നു കാരണവന്മാരുടെ നടപടിയെത്തന്നെ അനുകരിപ്പാൻ തുടങ്ങുകയായി. എന്നാൽ പെങ്കടാങ്ങളുടെ നരകം പിന്നേയും അചസാനിക്കുന്നില്ല. ബാല്യത്തിൽ വളരെ പിചാരങ്ങളൊന്നും ക്ലേശിപ്പിക്കാൻ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് ആ കാലം രുചിയും അർത്ഥവും കഴിഞ്ഞുകൂടും. അതിൽനിന്നു യൗവനത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശമാണ്, 'വായുചട്ടിയിൽ'

നിന്നു തിരച്ചിലേക്ക് എന്ന് പറഞ്ഞ മാതിരി വലിയ ദൃഷ്ടിമാനായിട്ടുള്ളത്. നന്നായി നിത്യബ്രഹ്മചര്യം, അല്ലെങ്കിൽ കിഴവനാരായ ഭക്താക്ഷനാരായണയുള്ള സഹവാസത്തിൽനിന്നുള്ള സങ്കടം. അല്ലെങ്കിൽ സപതീദിവസം, അല്ലെങ്കിൽ ബാല്യവൈധ്യം, ഇങ്ങിനെ ബഹുവിധമാണ് അവരുടെ സങ്കടമെന്നു പറഞ്ഞാൽ മതിയല്ലോ. ഈ വധമൊക്കെയാണ്. അന്തഃജനങ്ങളുടേയും കിടാങ്ങളുടേയും തല്ക്കാലസ്ഥിതി.

എല്ലാ ഇല്ലങ്ങളിലേയും സ്ഥിതി ഇങ്ങിനെയാണോ, ആണെങ്കിൽതന്നെ ഇത്രത്തോളം കഷ്ടപ്പാടാണോ, ഉണ്ടെങ്കിൽതന്നെ അതിന്റെ നിവൃത്തിയ്ക്കു വേളികഴിച്ചിട്ടുള്ള നമ്പൂതിരിമാരെങ്കിലും ഇല്ല, എന്നൊക്കെ ചിലർ സംശയിക്കുമായിരിക്കും. എന്നാൽ മിക്ക ഇല്ലങ്ങളിലെ കഥയും, മേൽപറഞ്ഞ മിക്ക സംഗതകളും ശരിയായിട്ടുള്ളതാണെന്ന് ഒരു നമ്പൂതിരിയോടു പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കണമെന്നു രോണുന്നില്ല. ഗൃഹസ്ഥന്മാരുടെ കഥയും ഇങ്ങിനെയാണെന്നു. പേരിന്നു മാത്രം കേൾക്കുന്നില്ലാതെ അനുഭവംകൊണ്ടു തീരെ ജ്ഞാതെയാണു കണ്ടുവരുന്നത്. കലർപ്പില്ലാത്ത ഗൃഹസ്ഥന്മാർ സൂക്ഷ്മതയോടെ നമ്മുടെ സമുദായത്താൽ വിരൽ മടക്കാൻ തക്ക ഉണ്ടോ എന്നുള്ള കാര്യം വളരെ സംശയത്താലാണ്. അങ്ങിനെ ദുർല്ലഭം വല്ലവരുമുണ്ടാ

കിൽ അവർക്കു തറവാട്ടിൽ അധികാരവും സ്വാതന്ത്ര്യവും ഉണ്ടായിരുന്നതും അപൂർവ്വമാണ്. അഥവാ വല്ലവർക്കും ഈവക കാര്യങ്ങൾ വല്ലതും ചെയ്യാൻ സാധിച്ചാൽതന്നെ ശേഷമുള്ള അധികം ആളുകൾക്കും അതത്ര രസിക്കുകയില്ല. സ്വാതന്ത്ര്യം, സിദ്ധാന്തം എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞ് അവർ ലഹളകളുണ്ടാക്കിത്തന്നു. എങ്കിലും ഭൂരിപക്ഷത്തിനാണല്ലോ പ്രാബല്യം. ഒടുവിൽ ഇവരുടെ കാര്യം നഷ്ടമായിപ്പോകുകയും ചെയ്തും എന്നു പറഞ്ഞാൽ കഴിഞ്ഞുവല്ലോ.

എന്നാൽ ഈ നവ്യതയിനിമർ അന്യസമുദായത്തിലുള്ള തങ്ങളുടെ ഭാര്യമാക്കുവേണ്ടി ആവശ്യമായും അനാവശ്യമായും എത്ര പണമാണ് കേൾച്ചൊരിയുന്നത്. അവർക്കു മോടിയിലുള്ള സ്ഥലം, കാലത്തു നെയ്തൊഴിച്ചു കത്തി, സുഖമായ ഭക്ഷണം, എല്ലാത്തരവും കാപ്പിയും പലഹാരവും, വിലപിടിച്ച ഉടുപ്പുകളും ആഭരണങ്ങളും, നാഴികക്കു നാഴികക്കു വലിയ ഡാക്ടർമാരെ വരുത്തൽ, ഇംഗ്ലീഷുഭരണ നിര്യം ശീലിക്കൽ, കുട്ടികളെ ശിക്ഷിക്കും മറ്റും അയച്ചു വിട്ടാലാസം ചെയ്യിക്കൽ, എന്നു വേണ്ട, തങ്ങളുടെ ഭാര്യമാക്കുവേണ്ടി ഇല്ലാത്ത പണയമെഴുതാൻകൂടി ഇവരെല്ലാവരും ഒരുപോലെ തയ്യാറാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ മതിയല്ലോ. എന്നാൽ കടംബത്തിനുവേണ്ടി തങ്ങളുടെ ജീവ

നെക്കൂടി അഗ്നിയിൽ ആഹുതി ചെയ്യാൻ തയ്യാറുള്ള തങ്ങളുടെ സഹോദരിമാരുടേയും, എന്നു വെച്ചാൽ, സ്വസ്വത്തുളളവെല്ലാമുപേക്ഷിച്ചു യാതൊരു പ്രതിഫലവും ഇല്ലാതെ വളരെ ശ്രദ്ധയോടെ ഭക്തിയോടുകൂടി ദിവസേന ശുചിയായിവെച്ചു വിളമ്പിത്തന്നും, ഒരു സമുദായത്തിന്റെ ആരോഗ്യം മുഴുവൻ കാത്തുരക്ഷിച്ചും വരുന്ന ആ സംഘ ജീവികളുടേയും അവരുടെ പാവപ്പെട്ട സന്തനങ്ങളുടേയും—ജീവധാരണത്തിനുള്ള സ്വല്പസംഗതിയിൽകൂടി അന്വേഷിപ്പാൻ ആരുമില്ല. എന്നല്ല, വിരോധംകൂടിയാണെന്നു കണ്ടുവെല്ലാം. നോക്കുക ഇവരുടെ അനാഥസ്ഥിതി!

ഇതിനുള്ള കാരണം കുടുംബഭരണത്തിലുള്ള ക്ലേശമാണെന്ന് ഒരു സമയം ആദ്യം തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ സൂക്ഷ്മത്തിൽ ഇതിനെല്ലാം കാരണം മലയാളത്തിലെ സംബന്ധസമ്പ്രദായമാണെന്നാണു പറയേണ്ടത്. തന്റെ സ്വന്തം എന്ന വിചാരംവരുന്നദിക്കിലെ സ്വാഭാവികമായ സ്നേഹവും വിശ്വാസവും സഹായവുമെല്ലാം ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ. ഈ വിചാരം മുഴുവൻ ഇപ്പോൾ അന്യസമുദായത്തിലാണ്; ‘ചോറൊന്നു കൂറൊന്ന്’ എന്നാണ് ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ നില. ഇതുവിട്ടു എല്ലാവരും വേൾക്കുക എന്ന നിയമം വന്നാൽ മാത്രമേ ഇതിന്നു പൂർണ്ണമായ ഒരു പരിഹാരമുണ്ടാവൂവെന്ന് വ

ഴിയുള്ളു. പക്ഷെ അതു നാമുള്ള നടപ്പിൽ വരുത്താ
നം പ്രയാസം. അതുകൊണ്ടു തല്ക്കാലം കുടുംബ
കാര്യം അന്വേഷിക്കുന്നവർതന്നെ ഈ കാര്യത്തിൽ
ഒന്നു ശ്രദ്ധവെക്കേണ്ടതായിട്ടാണ് വന്നിരിക്കുന്നത്.
എന്നാൽ മാത്രമേ കുറച്ചുകിലും വല്ല നിവൃത്തിയു
മുണ്ടാവാൻ വഴികാണുന്നുള്ളു. അതിനാൽ അം.
രുടെ ശ്രദ്ധയെ ഈ വിഷയത്തിൽ പ്രത്യേകം ക്ഷ
ണിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഏതായാലും നിന്ദ്രവും, നീച
വും, നിഷ്ഠൂരവുമായ ഇന്ത്യയുടെ സമ്പ്രദായത്തിന്
ഒരു പരിഹാരമുണ്ടാവാനെ നമ്മുടെ സമുദായം ഒ
രിക്കലും നന്നാവാൻ വഴിയില്ല തീർച്ചതന്നെ.

